വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025 ഡേ 16 (മാർച്ച് 17)

സൂറ : ശ്ശൂറാ

റിവിഷൻ 2 – ആയത്ത് 01 മുതൽ 53 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

سورة الشورى

42. സൂറതുശ്ശൂറാ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 53 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 5

[23 മുതൽ 27 വരെ ആയത്തുകൾ മദനിയ്യാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമ കാരുണികനും, കരുണാ നിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ,

حمٓ ﴿١﴾

《1》 ഹാ-മീം

عٓسٓقٓ ﴿٢﴾

《2》 അയ്ൻ-സീൻ-കാഫ്

《1》 حم ഹാ-മീം 《2》 عسق അയ്ൻ-സീൻ-കാഫ്

ഈ അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ട് ആയത്തുകളായിട്ടാണ് എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. കൂടുതൽ വിവരം നാം മുമ്പ് പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

كَذَٰلِكَ يُوحِىٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٣﴾

《3》 (നബിയേ,) നിനക്കും, നിന്റെ മുമ്പുള്ളവർക്കും പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ, അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം വഹ്‌യ് (ദിവ്യബോധനം) നൽകി വരുന്നു.

《3》 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, ഇതുപോലെ يُوحِي إِلَيْكَ നിനക്ക് വഹ്‌യ് നൽകുന്നു وَإِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവർക്കും مِنْ قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പുള്ള اللَّهُ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയായ അല്ലാഹു الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പല പ്രധാന തത്വങ്ങളും നിനക്ക് ബോധനം നൽകിയിട്ടുള്ളത് പോലെ, നിനക്കും മുൻ പ്രവാചകൻമാർക്കും അല്ലാഹു പല സന്ദേശങ്ങളും നൽകി വരുന്നുവെന്ന് സാരം.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿٤﴾

﴿4﴾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവനുള്ളതാണ്, അവൻ ഉന്നതനാണ്, മഹാനാണ്.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ ۚ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾

﴿5﴾ ആകാശങ്ങൾ അവയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് പൊട്ടിപ്പിളരുമാറാകുന്നു; മലക്കുകൾ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബീഹ് [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി അവർ പാപമോചനവും തേടുന്നു; അല്ലാ! (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

﴿4﴾ لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَهُوَ الْعَلِيُّ അവൻ ഉന്നതൻ الْعَظِيمُ മഹത്തായവൻ ﴿5﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ ആകാറാകുന്നു يَتَفَطَّرْنَ പൊട്ടിപ്പിളരുക مِنْ فَوْقِهِنَّ അവയുടെ മുകളിൽ (മീതെ) നിന്ന് وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ يُسَبِّحُونَ തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു بِحَمْدِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ وَيَسْتَغْفِرُونَ അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് أَلَا അല്ല, അറിഞ്ഞേക്കുക إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُوَ الْغَفُورُ അവൻ തന്നെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുമാറാകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വവും ശക്തി പ്രഭാവവും അത്രമേൽ വമ്പിച്ചതാകുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുകയാണ്. സൂ: മർയം 90,91 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന് സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്നും മറ്റും മുശ്‌രിക്കുകൾ വാദിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: മർയമിൽ നോക്കുക) മലക്കുകൾ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിൻ 7-10 ൽ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവല്ലോ. ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക്വേണ്ടി (لِمَنْ فِي الْأَرْضِ) എന്ന് സാമാന്യമായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് അവിടെ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهُ

﴿6﴾ അവന് പുറമെ (മറ്റുള്ളവരെ) കാര്യകർത്താക്കളാക്കുന്നവരാകട്ടെ,

حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ﴿٦﴾

അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. (നബിയേ) നീ അവരെപ്പറ്റി (ബാധ്യത) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനല്ലതാനും.

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي ٱلسَّعِيرِ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അപ്രകാരം, അറബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു ക്വുർആൻ നാം നിനക്ക് വഹ്‌യ് [ബോധനം] നൽകിയിരിക്കുന്നു; 'ഉമ്മുൽക്വുറാ'യെ (അഥവാ രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തെ)യും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരെയും നീ താക്കീത് ചെയ്‌വാനും, (എല്ലാവരെയും)ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ -അതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല -താക്കീത് ചെയ്‌വാനും വേണ്ടി. (അന്ന്) ഒരു കക്ഷി സ്വർഗത്തിലും, ഒരു കക്ഷി ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിലുമായിരിക്കും.

﴾6﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയ (ഏർപ്പെടുത്തിയ)വർ مِن دُونِهِ അവനുപുറമെ أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ, രക്ഷാധികാരികളെ اللَّهُ حَفِيظٌ അല്ലാഹു സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ بِوَكِيلٍ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ(ഉത്തരവാദി, അധികാരപ്പെട്ടവൻ) ﴾7﴿ وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ നിനക്ക് നാം വഹ്‌യ് തന്നു قُرْآنًا عَرَبِيًّا അറബിയിലുള്ള ഒരു ക്വുർആൻ لِتُنذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്)ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി أُمَّ الْقُرَىٰ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവിനെ (കേന്ദ്രത്തെ) وَمَنْ حَوْلَهَا അതിന്റെ ചുറ്റുവശമുള്ളവരെയും وَتُنذِرَ നീ താക്കീത് ചെയ്‌വാനും يَوْمَ الْجَمْعِ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ لَا رَيْبَ فِيهِ അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല فَرِيقٌ ഒരു കക്ഷി, സംഘം, വിഭാഗം فِي الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും وَفَرِيقٌ ഒരു കക്ഷി فِي السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിലുമായിരിക്കും.

أُمَّ الْقُرَىٰ (ഉമ്മുൽക്വുറാ) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവ് അഥവാ കേന്ദ്രം എന്നർത്ഥം, മക്കാരാജ്യമാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ചരിത്രപരമായും ഇസ്‌ലാമികമായും നോക്കുമ്പോൾ മക്കഃയുടെ പ്രാധാന്യവും, ആ രാജ്യത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇതരരാജ്യങ്ങൾക്കുള്ളതും, ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ ബന്ധവും പ്രസിദ്ധമാണ്. മക്കാ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ആദ്യം ജനവാസം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ചില ചരിത്രകാരൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളും സ്മരണീയമാകുന്നു. മക്കഃയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി ﷺ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി :"അല്ലാഹുവാണ (സത്യം!) നിശ്ചയമായും നീ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽവെച്ച് ഉത്തമമായതും, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും തന്നെ. നിന്നിൽ നിന്നും ഞാൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ പുറത്തു പോകയില്ലായിരുന്നു"(തി; ജ; ന.) മക്കഃക്കാരുടെ

മര്‍ദ്ദനം നിമിത്തം തിരുമേനി മദീനഃയിലേക്ക് ഹിജ്‌റഃ പോകേണ്ടിവന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞാന്‍ പുറപ്പെട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞത്.

ആദ്യവും, ഒന്നാമതുമായി നബിപ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് മക്കാ നിവാസികളിലാണല്ലോ. അതിനു ശേഷമായിരുന്നു ചുറ്റുപാടുമുള്ള മറ്റു രാജ്യക്കാരിലേക്ക് പ്രബോധനം വികസിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഈ സൂറത്ത് മക്കാ കാലഘട്ടത്തില്‍ അവതരിച്ചതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നബിﷺയുടെ ജന്‍മദേശവും, രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമായ മക്കഃയെ (അതിലെ നിവാസികളെ) താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. وَمَنْ حَوْلَهَا (അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ളവരെയും) എന്ന് പറഞ്ഞതില്‍ മക്കാനിവാസികളല്ലാത്ത എല്ലാ ജനതയും ഉള്‍പ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, കൂടുതല്‍ അടുത്ത പരിസരങ്ങളിലുള്ളവര്‍ക്ക് ആദ്യമാദ്യവും, ദൂരപരിസരങ്ങളിലുള്ളവര്‍ക്ക് ക്രമേണയായും പ്രബോധനം എത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രം.

يَوْمَ الْجَمْعِ (ഒരു മിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം) എന്നു പറഞ്ഞത് ക്വിയാമത്ത്നാളാകുന്നു. ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്ക് പ്രധാനമായും താക്കീത് ചെയ്വാനുള്ളത്. മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഒരേ സദസ്സില്‍ സമ്മേളിക്കപ്പെടുന്നതും, ഒരു വിഭാഗം ആളുകള്‍-സജ്ജനങ്ങള്‍-സ്വര്‍ഗീയ സുഖം അനുഭവിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാന്‍മാരും, മറ്റൊരു വിഭാഗം-ദുര്‍ജ്ജനങ്ങള്‍-കഠിനമായ നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുന്ന ദുര്‍ഭാഗ്യവാന്‍മാരും ആയി വേര്‍തിരിയുന്നതും അന്നാണല്ലോ.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً
وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ
وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

﴾8﴿ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍, അവരെ [മനുഷ്യരെ] അവന്‍ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, അവന്‍ തന്റെ കാരുണ്യത്തില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികള്‍ക്കാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് യാതൊരു രക്ഷാകര്‍ത്താവുമില്ല, സഹായകനുമില്ല.

﴾8﴿ وَلَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ لَجَعَلَهُمْ അവരെ അവന്‍ ആക്കുമായിരുന്നു أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം وَلَٰكِنْ പക്ഷേ, എങ്കിലും يُدْخِلُ അവന്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ فِي رَحْمَتِهِ തന്റെ കാരുണ്യത്തില്‍ وَالظَّالِمُونَ അക്രമികള്‍ مَا لَهُمْ അവര്‍ക്കില്ല مِنْ وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷാകര്‍ത്താവും وَلَا نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനും ഇല്ല

മനുഷ്യരെല്ലാം സന്‍മാര്‍ഗികളായിക്കൊണ്ടുള്ള – അല്ലെങ്കില്‍ ദുര്‍മാര്‍ഗികളായിക്കൊണ്ടുള്ള-ഒരേ ഒരു സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കില്‍, അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയല്ല അവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവര്‍ രണ്ട് തരക്കാരാവണം, അഥവാ അവന്റെ കല്‍പനാനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന് വിധേയരാകുന്ന സന്‍മാര്‍ഗികളും, അക്രമജീവിതം കൈക്കൊണ്ട്

അവന്റെ ശിക്ഷക്ക് പാത്രങ്ങളാകുന്ന ദുർമാർഗികളും എന്നിങ്ങിനെ രണ്ട് തരക്കാരായിരിക്കും എന്നത്രെ അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. 7-ാം വചനത്തിൽ, ഒരു കക്ഷി സ്വർഗത്തിലും, ഒരു കക്ഷി നരകത്തിലും (فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) എന്ന് പറഞ്ഞതും, ഈ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ചുതന്നെ. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യന് വിവേചനബുദ്ധിയും, ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും, പ്രവാചകൻമാർമുഖേനയുള്ള മാർഗദർശനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (ഒരേ സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു) എന്നതിന്റെ സാരം, സൻമാർഗത്തിന്റെ സമുദായം (أُمَّةً هداية) ആക്കുമായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, അതല്ല ദുർമാർഗത്തിന്റെ സമുദായം (أُمَّةً ضلالة) ആക്കുമായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണാം. രണ്ടിനും ചില ന്യായങ്ങളും അവർ പറയാറുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ എന്ന് പറയാം. പക്ഷേ, ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായമാണ് മറ്റു ചില ആയത്തുകളോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചുകാണുന്നത്. കാരണം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാവരെയും സൻമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായിത്തന്നെ (സൂ: സജദഃ 13 : അൻആം 35 ; 149 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞുകാണാം. ഏതായാലും, നിലവിലുള്ളത്, രണ്ട് വിഭാഗക്കാരായിട്ടാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇവിടെ ഒരു സമുദായം (أُمَّةً وَاحِدَةً) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേതരം ജീവിതരീതി കൈക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്ന സമുദായം എന്നത്രെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഉദ്ദേശ്യമാക്കിക്കാണുന്നത്. ഈ ആയത്തും, ഇതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പത്തെ ആയത്തും മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽതന്നെ ഈ അർത്ഥകൽപന ശരിയല്ലെന്നും, നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണ് വാസ്തവമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ സൂ: സജദഃയിലെ 13-ാം വചനം പോലെയുള്ള മറ്റുപല ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ഈ സംഗതി കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും. ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പിന്നിലുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം സ്പർശിക്കുവാൻ മിനക്കെടുന്നില്ല.

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلْوَلِىُّ وَهُوَ يُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അതല്ല, അവന് പുറമെ അവർ വല്ല രക്ഷാകർത്താക്കളെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണോ?! എന്നാൽ (വാസ്തവത്തിൽ) അല്ലാഹുവത്രെ, രക്ഷാകർത്താവ്. അവൻതന്നെ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാണ്.

﴾9﴿ أَمِ اتَّخَذُوا അതല്ല (അഥവാ) അവർ ഉണ്ടാക്കിയോ, (സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ) مِنْ دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ, രക്ഷാധികാരികളെ فَاللَّهُ هُوَ എന്നാൽ അല്ലാഹുതന്നെയാണ് الْوَلِيُّ രക്ഷാധികാരി, കാര്യകർത്താവ് وَهُوَ അവൻ തന്നെ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ മരിപ്പിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَهُوَ അവൻ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്

മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ വേണ്ടി-അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മുഴുവനും അറിയാത്ത ഭാവേന-അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടിഉണർത്തുകയാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

വിഭാഗം - 2

وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ ഏതൊരു കാര്യത്തിലും തന്നെ, നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായാൽ, അതിന്റെ വിധി (നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അധികാരം) അല്ലാഹുവിങ്കലാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള)അവനാണ് എന്റെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനിലേക്ക് തന്നെ ഞാൻ (വിനയപ്പെട്ട്) മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾10﴿ وَمَا ഏതൊന്നും ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി) مِن شَيۡءٖ ഏതൊരു കാര്യവും فَحُكۡمُهُۥٓ എന്നാലതിന്റെ വിധി, നിയമം إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ അത(അവന)ത്രെ അല്ലാഹു رَبِّي എന്റെ റബ്ബായ عَلَيۡهِ അവന്റെ മേൽ تَوَكَّلۡتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു وَإِلَيۡهِ അവനിലേക്ക് തന്നെ أُنِيبُ ഞാൻ (മനസ്സു)മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള കാര്യത്തിന്റെ വിധി അല്ലാഹുവിങ്കലാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന് രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

1) മതകാര്യങ്ങളിൽ വിവിധ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവാണ് ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ വിധികൽപിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്നും

2) മതസംബന്ധമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളിൽ വിധികൽപിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ അധികാരം അല്ലാഹുവിന്മാത്രമാണ് എന്നും. ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ തർക്കമറ്റതാണ്താനും. മതകാര്യങ്ങളിലുള്ള വിധികർത്തൃത്വം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റാർക്കും തന്നെ - പണ്ഡിതൻമാർക്കോ-പുരോഹിതൻമാർക്കോ, പ്രവാചകൻമാർക്ക്പോലുമോ-സ്വന്തം വകയായി യാതൊരു നിയമവും മതത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലക്കും, ദൗത്യവാഹകൻ എന്ന നിലക്കും റസൂലിന്റെ വിധിയും, തീരുമാനവും അനുസരിക്കുവാൻ നാം കടമപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ വല്ല കാര്യത്തിലും അന്യോന്യം പിണങ്ങിയാൽ-ഭിന്നിപ്പുണ്ടായാൽ-അത് അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മടക്കണം (فَإِن تَنَازَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ –النساء: ٩) എന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ റസൂൽ സ്വന്തം വകയായി ഒന്നും വിധികൽപിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. (وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلۡهَوَىٰٓ – النجم: ٣)

فَاطِرُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ ٱلْأَنْعَـٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾

﴾11﴿ (അവൻ) ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവാകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ അവൻ ഇണകളെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; കാലികളിലും തന്നെ. ഇണകളെ (ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു); അതിൽകൂടി [അതുവഴി] അവൻ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു.

അവനെപ്പോലെ യാതൊരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.

﴾11﴿ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികർത്താവ് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും جَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു مِنْ أَنْفُسِكُمْ നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽ)നിന്നുതന്നെ أَزْوَاجًا ഇണകളെ وَمِنَ الْأَنْعَامِ ആടുമാടൊട്ടകം (കാലി)കളിൽനിന്നും أَزْوَاجًا ഇണകളെ يَذْرَؤُكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ(കൂടി) لَيْسَ ഇല്ല كَمِثْلِهِ അവനെപ്പോലെ (അവന്തുല്യമായി) شَيْءٌ യാതൊരുവസ്തുവും وَهُوَ അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ് السَّمِيعُ കാണുന്നവനാണ്

ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസത്തിൽ മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു തത്വമാണ് لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല) എന്ന വാക്യം അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ സത്തയിലാകട്ടെ, ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലാകട്ടെ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലാകട്ടെ അവനെപ്പോലെ-അവന് തുല്യമായോ, കിടയൊത്തോ-യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അവനോട് തുല്യതയോ, സമത്വമോ കൽപിക്കുന്നതിനാണ് ശിർക്ക് (പങ്കുചേർക്കൽ-അഥവാ ബഹുദൈവവിശ്വാസം)എന്ന് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഏതെങ്കിലും നാമങ്ങളോ, ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളോ അല്ലാഹുവിനോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ ഉപയോഗിച്ചു കണ്ടാൽ തന്നെയും, അതു ഭാഷയുടെയും വാച്യാർത്ഥത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പറയപ്പെടുന്നതാണെന്നും, ഉദ്ദേശ്യത്തിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലും അവ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ് (بَصِير) അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ് (سَمِيع) അവൻ പറഞ്ഞു (قَال) അവന്റെ കൈകൾ (يَدَاهُ) അവന്റെ മുഖം (وَجْهُ الله) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവയൊന്നും തന്നെ, സൃഷ്ടികളുടെതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് അവ ഉൾക്കൊ

ള്ളുന്നതെന്നും ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു (اِستوى على العرش) എന്നത് പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളെപ്പറ്റി, അവയുടെ അർത്ഥം നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ, അതെങ്ങിനെയാണെന്ന വസ്തുത നമുക്ക് അജ്ഞാതമാണ് എന്ന് മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ പറയാറുള്ളതും അതുകൊണ്ടത്രെ.

മനുഷ്യർക്ക് സ്വന്തം വർഗത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും അവരുടെ ഉപയോഗാർത്ഥം ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലും അതുപോലെ ഇണകളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും മനുഷ്യന് അല്ലാഹു ചെയ്ത രണ്ട് മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണല്ലോ. തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മനുഷ്യരെ ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന ഇണകളാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം, അഥവാ പ്രകൃതിപരമായ അതിന്റെ ആവശ്യം അല്ലാഹു ആ വാക്യം മുഖേന നമ്മെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതെ, അതുവഴി മനുഷ്യവർഗത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് പോഷിപ്പിക്കുവാനാണ് മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ) സൂറത്തുൽബകഃറഃ 223-ൽ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ നിങ്ങളുടെ വിളനിലമാണ് (نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ തത്വം തന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

സർവ്വജ്ഞനായ സ്രഷ്ടാവ് - എല്ലാ വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിച്ച് അതതിന്റെതായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളും അതതിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചക്കും വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനങ്ങളും നൽകിയ ലോകനിയന്താവ്-മനുഷ്യരെ പുരുഷനും, സ്ത്രീയുമായി ഇണ ചേർത്തത് മനുഷ്യവംശത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ പൊട്ടിത്തെറിയെ ഭയന്ന്-മനുഷ്യ ജനനം തടഞ്ഞു നിർത്തുവാൻ വേണ്ടി-മൃഗങ്ങളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുമാറ് പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും, സദാചാര വിരുദ്ധവുമായ കൃത്രിമ മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി നാടൊട്ടുക്കും മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്രമാത്രം ധിക്കാരവും, വിഡ്ഢിത്തവുമായിരിക്കും?! ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ദുരന്തഫലം അതിന്റെ വൈതാളികൻമാർ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ അനുഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല; നിശ്ചയം. പ്രയോജനപ്പെടാത്ത അവസരത്തിലായിരിക്കും ഒരു പക്ഷേ, അത് ബോധ്യപ്പെടുക. ജനവർദ്ധവ് നിമിത്തം, ഭക്ഷണക്ഷാമവും, പാർപ്പിട ദൗർലഭ്യവും നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് കണക്ക് കൂട്ടിപ്പറയുന്ന ശാസ്ത്രപടുക്കൾക്ക്-സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ ഒരു ലോകനിയന്താവിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം-അടുത്ത വചനത്തിൽ തന്നെ അതിന് മറുപടി കാണാവുന്നതാണ്.

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും (ഖജനാക്കളുടെ) താക്കോലുകൾ അവന്റെതാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഉപജീവനം [ആഹാരം] വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു; (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്.

﴾12﴿ لَهُۥ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ് مَقَالِيدُ താക്കോലുകൾ, ഖജനാക്കൾ(അധികാരങ്ങൾ) السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും يَبْسُطُ الرِّزْقَ അവൻ ഉപജീവനം(ആഹാരം) വിശാലമാക്കുന്നു لِمَن يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقْدِرُ കണക്കാക്കുക(കുടുസ്സാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തെ(വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

ഈ ആയത്തിലെ ആശയം ക്വുർആനിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. (സൂ: ക്വസ്വസ്വ് 82; റൂം, 37 ; സുമർ 52, സബഉ് 36, 39 അൻകബൂത്ത് 62. എന്നിവയും മറ്റും നോക്കുക.) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവന്റെ വർഗപരിപോഷണത്തിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്ത അതേ രക്ഷിതാവ് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവൻ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥയും അവന് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നു:

۞ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ ٱللَّهُ يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ നൂഹിനോട് അവൻ [അല്ലാഹു] കൽപിച്ചരുളിയതും, നിനക്ക് നാം വഹ്‌യ് നൽകിയിട്ടുള്ളതും, ഇബ്‌റാഹീമിനോടും, മൂസായോടും ഈസായോടും നാം കൽപിച്ചരുളിയതും (എന്താണോ അത് തന്നെ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മതമായി നിയമിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു: അതായത്, (ഈ) മതത്തെ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണം, അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുപോകരുത് എന്ന്. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് നീ വിളിക്കുന്നുവോ അതവർക്ക് വളരെ വമ്പിച്ച [ഭാരപ്പെട്ട] തായിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. (വിനയപ്പെട്ട്)മടങ്ങുന്നവർക്ക് അവൻ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾13﴿ شَرَعَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നിയമിച്ചു (മാർഗമാക്കി) തന്നിരിക്കുന്നു مِنَ الدِّينِ മതത്തിൽ നിന്ന്, മതമായി مَا وَصَّى بِهِ അവൻ കൽപിച്ചരുളിയത് نُوحًا നൂഹിനോട് وَالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് നൽകിയതും إِلَيْكَ നിനക്ക് وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ നാം കല്പിച്ച

രുളിയതും إِبۡرَٰهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിനോടും وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ മൂസായോടും ഈസായോടും أَنۡ أَقِيمُوا۟ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്ന് ٱلدِّينَ മതത്തെ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കരു തെന്നും فِيهِ അതിൽ كَبُرَ വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്, വലുതായിരിക്കുന്നു عَلَى ٱلۡمُشۡرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് مَا تَدۡعُوهُمۡ إِلَيۡهِ നീ അവരെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അത് ٱللَّهُ يَجۡتَبِيٓ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു إِلَيۡهِ അവനിലേക്ക് مَن يَشَآءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന വരെ وَيَهۡدِيٓ അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു إِلَيۡهِ തന്നിലേക്ക്, അവനി ലേക്ക് مَن يُنِيبُ വിനയപ്പെട്ട് (മനസ്സ്)മടങ്ങുന്നവരെ.

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ സമുദായമായ ഈ സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചരുളിയി രിക്കുന്ന ഈ മതം ഒരു പുതിയ മതമൊന്നുമല്ല. നൂഹ് (അ), ഇബ്‌റാഹീം (അ), മൂസാ (അ) മുതലായ മുൻപ്രവാചകവര്യൻമാരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും, മുഹമ്മദ് നബിക്ക് ബോധനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുമെല്ലാം ഈ ഒരേ മതം തന്നെയാകുന്നു. ഈ മതം-അതെ, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇസ്‌ലാം മതം-പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനും, അതിൽ ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രവും ഉണ്ടാക്കാതെ നിലനിറുത്തുവാനും തന്നെയാണ് എല്ലാവരോടും കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. പക്ഷേ, ശിർക്കിൽ അടിയുറച്ച ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം - അവരുടെ ചിരകാലപാരമ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന കാര ണത്താൽ-മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ മതം പുത്തൻമതമാണെന്നാണ് അവ രുടെ ധാരണ. തന്നിമിത്തം അത് സ്വീകരിക്കുന്നത് അവർക്ക് അസഹ്യമായിത്തോന്നുക യാണ്. എന്നാൽ, ഹൃദയം മരവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സഹൃദയൻമാരാകട്ടെ, ഈ മതം അംഗീക രിക്കുന്നതും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും, സാമീപ്യത്തിനും അവർ അർഹരായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു എന്ന് സാരം. ആദംനബി(അ)ക്ക്ശേഷം ഒരു സമു ദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ റസൂലാണ് നൂഹ് (അ). അന്ത്യപ്രവാചക നായ മുഹമ്മദ് നബിﷺക്കും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ മുർസലുകളിൽ പ്രധാനികളാണ് മറ്റു മൂന്ന് മുർസലുകളും.

ٱلدِّينِ (മതം) എന്ന വാക്ക്കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാംമതത്തിന്റെ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതും അതേ സിദ്ധാന്തങ്ങളായിരുന്നു: : آل عمران – إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلۡإِسۡلَٰمُ (അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മതം ഇസ്‌ലാമാണ്) وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٥ : آل عمران–(ആരെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനെയല്ലാതെ മതമായി അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല. പരലോകത്ത് അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവ രുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ഈ വസ്തു തയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പ്രസ്തുത മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കർമപരവും, ശാഖാപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ, സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ കാലാനുസൃത മായ ചില മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് മാത്രം. لِكُلٍّ جَعَلۡنَا مِنكُمۡ شِرۡعَةً ٤٨ : المائدة – وَمِنۡهَاجًا(നിങ്ങളിൽ-വേദത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽ-പെട്ട എല്ലാവർക്കും നാം ഓരോ നിയമമാർഗവും രീതിയും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനം അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സമുദായമായ ഈ സമുദായത്തിന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രായോഗിക രൂപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പരിപൂർണവും ലോകവസാനം

വരെ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അന്തിമരൂപം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. اَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا–المائدة: ٣ (ഇന്നേ ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തീകരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ എന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ പരിപൂർണമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇസ്‌ലാമിനെ മതമായി തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) പരമാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ദൈവികമതമായ ഈ ഏകമതത്തിൽ ഭിന്ന കക്ഷികൾ എങ്ങിനെ ഉടലെടുത്തുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

وَمَا تَفَرَّقُوٓا۟ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

﴿14﴾ തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയശേഷമല്ലാതെ അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല താനും; (അതെ) അവർക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരം നിമിത്തം. നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു (നിശ്ചിത) അവധിവരേക്കും (ബാധകമായ) ഒരു വാക്ക് നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ വിധി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

അവർക്ക്ശേഷം വേദഗ്രന്ഥം അനന്തരാവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാപരമായ സംശയത്തിലുമാകുന്നു.

﴿14﴾ وَمَاتَفَرَّقُوا അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടുമില്ല, വേർപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല إِلَّامِنۢبَعْدِ ശേഷമല്ലാതെ مَاجَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്റെ الْعِلْمُ അറിവ് بَغْيًا ധിക്കാരം (അതിക്രമം, താന്തോന്നിത്തം, ശത്രുത, അസൂയ)നിമിത്തം بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിലുള്ള وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക് سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞ, കഴിഞ്ഞുപോയ مِنرَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് إِلَىٰٓأَجَلٍ ഒരു അവധിവരേക്ക് مُسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട, പേര് പറയപ്പെട്ട لَقُضِيَ വിധി നിശ്ചയിക്ക(തീരുമാനിക്ക)പ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ وَإِنَّالَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ أُورِثُواالْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം അനന്തരാവകാശമായി നൽകപ്പെട്ട مِنۢبَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം لَفِيشَكٍّ സംശയത്തിൽതന്നെയാണ് مِنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച് مُرِيبٍ ആശങ്കപരമായ, സന്ദേഹകരമായ

സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാതെയല്ല സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായത്. നേരെമറിച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവും മാർഗദർശനവും എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, സ്വാർത്ഥം, അസൂയ മാത്സര്യം, ധിക്കാരം തുടങ്ങിയ അതിരുകവിച്ചൽ മാത്രമാണ് ഭിന്നിപ്പിന് കാരണമായത്. ആ നിലക്ക് അവർ തികച്ചും ശിക്ഷാർഹരാകുന്നു.

പക്ഷേ, ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ പരലോകത്ത് വെച്ചാണെന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ച യിച്ചുവെച്ചിരിക്കയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തൽക്ഷണം തന്നെ ശിക്ഷ അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. മുൻഗാമികളായ വേദക്കാരുടെ കഥയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, അവരുടെ ശേഷം വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുയായികളും അവകാശികളുമായി ത്തീർന്ന നിലവിലുള്ള - ജൂതരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന- വേദക്കാരുടെ സ്ഥിതിയോ? അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളെയും മുൻഗാമികളെയും പിന്തുടർന്ന് വരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന അധികൃതമായ തെളിവോ ലക്ഷ്യമോ ഒന്നും അവർക്കില്ല. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവ പരിശുദ്ധങ്ങളാണെന്ന ബോധ്യവും ഉറപ്പും അവർക്കുണ്ടോ ? അതുമില്ല. വാസ്ത വത്തിൽ അതിലവർ സംശയാലുക്കളും പരിഭ്രമചിത്തരുമാകുന്നു. പാരമ്പര്യവും അനു കരണവുമാണല്ലോ അവരുടെ അവലംബം.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ ۖ وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ (നബിയേ) ആകയാൽ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. നിന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം നീ (ശരിക്ക്) ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും അരുത്.

നീ (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുക: വേദഗ്രന്ഥമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ (മുഴുവനും) ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ എന്നോട് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക്; നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ന്യായവാദം ഇല്ല. അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്. അവനിലേക്കാണ് തിരിച്ചെത്തലും.

﴾15﴿ فَلِذَٰلِكَ അതിലേക്ക്, അതിനാൽ فَادْعُ നീ ക്ഷണിക്കുക وَاسْتَقِمْ നീ ചൊവ്വായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക كَمَا أُمِرْتَ നിന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ وَلَا تَتَّبِعْ നീ പിൻപ റ്റുകയും അരുത് أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക آمَنْتُ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بِمَا أَنْزَلَ ഇറക്കിയതിൽ اللَّهُ അല്ലാഹു مِنْ كِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥ

لأَعۡدِلَ بَيۡنَكُمُۖ ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَأُمِرۡتُ മായിട്ട് നിങ്ങൾക്കിടയിൽ നീതി ചെയ്‌വാൻ اللَّهُ رَبُّنَا അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَرَبُّكُمۡۖ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും لَنَا أَعۡمَٰلُنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ وَلَكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് أَعۡمَٰلُكُمۡۖ നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങളും لَا حُجَّةَ ന്യായം (തർക്കം, വാദം) ഇല്ല بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُۖ ഞങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ اللَّهُ يَجۡمَعُ അല്ലാഹു ഒരുമിച്ച്കൂട്ടും بَيۡنَنَاۖ നമുക്കിടയിൽ وَإِلَيۡهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് الۡمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ

സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭിന്നിപ്പിന് കാരണം, അറിയായ്മയോഅവ്യക്തതയോ അല്ല; കേവലം വാശിയും മാത്സര്യബുദ്ധിയും മാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമുക്കിടയിൽ ന്യായവാദത്തിന് സ്ഥാനം ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നത്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي اللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا اسۡتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمۡ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ وَلَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ അല്ലാഹുവിന് [അവന്റെ മതത്തിന്] സ്വീകരണം ലഭിച്ചതിന്ശേഷം, അവന്റെ കാര്യത്തിൽ (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവരുടെ ന്യായം തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഫലശൂന്യമായതാകുന്നു [പരാജയപ്പെട്ടതാണ്]. അവരുടെ മേൽ കോപവും ഉണ്ടായിരിക്കും; കഠിനമായ ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്.

اللَّهُ الَّذِيٓ أَنزَلَ الۡكِتَٰبَ بِالۡحَقِّ وَالۡمِيزَانَۗ وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٞ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും, തുലാസ്സും ഇറക്കിയവൻ, തനിക്ക് എന്തറിയാം, അന്ത്യസമയം സമീപസ്ഥമായിരിക്കാം?

يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِهَاۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُواْ مُشۡفِقُونَ مِنۡهَا وَيَعۡلَمُونَ أَنَّهَا الۡحَقُّۗ أَلَآ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَٰلِ

﴿18﴾ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതിന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പാടുള്ളവരുമാകുന്നു. അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. അല്ലാ-(അറിയുക;) അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവർ നിശ്ച

بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ യമായും വിദൂരമായ വഴിപിഴവിൽ തന്നെയാകുന്നു.

﴾16﴿ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ ന്യായവാദം നടത്തുന്നവർ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ
مِن بَعْدِ ശേഷം مَا اسْتُجِيبَ لَهُ അവന് ഉത്തരം (സ്വീകരണം)ലഭിച്ചതിന്റെ حُجَّتُهُمْ അവരുടെ
ന്യായം دَاحِضَةٌ ഫലശൂന്യമായത് (നിരർത്ഥം, പരാജയമടഞ്ഞത്)ആണ് عِندَ رَبِّهِمْ അവ
രുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ وَعَلَيْهِمْ അവരുടെ മേലുണ്ട്താനും غَضَبٌ കോപം, ദേഷ്യം
وَلَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുമുണ്ട് شَدِيدٌ കഠിനമായ ﴾17﴿ اللَّهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊ
രുവനാകുന്നു أَنزَلَ الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിയ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം وَالْمِيزَانَ
തുലാസ്സും وَمَا يُدْرِيكَ നിനക്കെന്തറിയാം, അറിയാമോ لَعَلَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയമായേക്കാം
قَرِيبٌ അടുത്തത്, സമീപസ്ഥം ﴾18﴿ يَسْتَعْجِلُ بِهَا അതിന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവ
രാകട്ടെ مُشْفِقُونَ مِنْهَا അതിനെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുന്നവരാണ് وَيَعْلَمُونَ അവർ അറിയുകയും
ചെയ്യും أَنَّهَا الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും
യാതൊരുവൻ يُمَارُونَ തർക്കം നടത്തുന്ന, സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന فِي السَّاعَةِ അന്ത്യ
സമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ لَفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽതന്നെ بَعِيدٍ വിദൂരമായ

സത്യാസത്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കുവാനും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുമുള്ള തുലാസ്സും വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലരും അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എനി ഒരു ന്യായവാദത്തിനോ തർക്കത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയുമില്ല എന്ന് വേദക്കാരെയും, അല്ലാത്തവരെയും ഉണർത്തുന്നു.

മുശ്‌രിക്കുകൾ അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം അതിന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ എപ്പോഴാണതുണ്ടാവുക ? എന്താണത് സംഭവിക്കാത്തത്? എന്നൊക്കെ അവർ പറയും. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭയപ്പാടിലുമായിരിക്കും. കാരണം. അന്നത്തെ അതിഭയാനകങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും തുടർന്ന് സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയെപ്പറ്റിയും അവർ ബോധവാൻമാരാണല്ലോ. മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ തുടക്കത്തെയും, ഒടുക്കത്തെയും (المبدأ والمعاد) സംബന്ധിച്ച-അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലുമുള്ള - വിശ്വാസങ്ങളാണ് എല്ലാ നൻമയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും മൂലകാരണം. ആ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലുള്ള അവിശ്വാസമാണ് എല്ലാ തിൻമയുടെയും, പരാജയത്തിന്റെയും കാരണവും. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിലെന്നപോലെത്തന്നെ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും തർക്കിച്ചും പരിഹസിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അങ്ങേഅറ്റം വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ആയിരിക്കയില്ലല്ലോ.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ ۖ

﴾19﴿ അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരോട് വളരെ സൗമ്യമുള്ളവനാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന

وَهُوَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

വർക്ക് അവൻ കൊടുക്കുന്നു(ആഹാരം നൽകുന്നു) അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയായ ശക്തനായുള്ളവൻ.

വിഭാഗം - 3

مَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلْءَاخِرَةِ نَزِدْ لَهُۥ فِى حَرْثِهِۦ ۖ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلدُّنْيَا نُؤْتِهِۦ مِنْهَا وَمَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ ﴿٢٠﴾

《20》 ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ കൃഷി [വരുമാനം] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവന് അവന്റെ കൃഷിയിൽ [വരുമാനത്തിൽ] നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്; ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ കൃഷി [വരുമാനം] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന് അതിൽനിന്നും നാം കൊടുക്കും; (പക്ഷേ) പരലോകത്തിൽ അവന് യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലതാനും.

《19》 اللهُ അല്ലാഹു لَطِيفٌ സൗമ്യം (മയം) ഉള്ളവനാകുന്നു بِعِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരോട് يَرْزُقُ അവൻ ഉപജീവനം നൽകുന്നു, കൊടുക്കും مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَهُوَ അവൻ തന്നെ الْقَوِيُّ ശക്തൻ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി 《20》 مَنْ كَانَ ആരെങ്കിലും ആയാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും حَرْثَ الآخِرَةِ പരലോകത്തെ കൃഷി (വിള, സമ്പാദ്യം) نَزِدْ لَهُ അവനു നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും فِي حَرْثِهِ അവന്റെ കൃഷിയിൽ وَمَنْ كَانَ ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും حَرْثَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ കൃഷിയെ نُؤْتِهِ അവനു നാം കൊടുക്കും مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് وَمَالَهُ അവന്നില്ലതാനും فِي الآخِرَةِ പരലോകത്ത് مِنْ نَصِيبٍ ഒരു അംശവും, പങ്കും

കൃഷി സ്ഥലം, ഉഴവ്, കൃഷി എന്നൊക്കെയാണ് حَرْث എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. പ്രവർത്തനഫലങ്ങളാകുന്ന നേട്ടങ്ങളാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. പരലോക ലഭ്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, ഐഹിക ലാഭങ്ങളെ ഉന്നംവെക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ നിറവേറ്റുകയില്ല-ഏതോ ചിലത് മാത്രമേ നിറവേറ്റുകയുള്ളൂ-എന്നും, അതേസമയത്ത് അവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു നൻമയും ലഭ്യമാകുവാനില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്ത് ബനൂഇസ്റാഈലിലെ ചില ആയത്തുകൾ ഈ വിഷയം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നത് കാണാം, അല്ലാഹു പറയുന്നു :

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا O وَمَنْ أَرَادَ الآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا O كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا O – بنوا اسرائيل

(സാരം : ആരെങ്കിലും ഈ ക്ഷണികലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, അതിൽ അവന് - നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് - നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നതെന്തോ അത് നാം ക്ഷണം നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന് നാം നരകം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനും നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, വിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിന്വേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും - ഈ വിഭാഗത്തിനും ആ വിഭാഗത്തിനും തന്നെ - നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സംഭാവനയിൽ നിന്ന് നാം കയ്യയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സംഭാവന മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല. (18- 20)

أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ ٱلْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അതല്ല-(ഒരുപക്ഷേ) അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വല്ലതും മതത്തിൽ പെട്ടതായി തങ്ങൾക്ക് നിയമിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള വല്ല പങ്കാളികളും അവർക്കുണ്ടോ ?! തീരുമാനത്തിന്റെ വാക്ക് (മുമ്പ്) ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ (തൽക്ഷണം) വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. അക്രമികളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُواْ وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِى رَوْضَاتِ ٱلْجَنَّاتِ ۖ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ (ഈ) അക്രമികളെ, അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിനെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുന്നവരായി നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അത് [ആ ശിക്ഷ] അവരിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ് താനും. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ സ്വർഗത്തോപ്പുകളിലുമായിരിക്കും. അവർ എന്തുദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അവർക്കുണ്ട്. അത്തന്നെയാണ് വലുതായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ശ്രേഷ്ഠത).

﴿21﴾ أَمْ لَهُمْ അതല്ല (അഥവാ, ഒരുപക്ഷേ) അവർക്കുണ്ടോ شُرَكَاءُ പങ്കുകാർ شَرَعُوا لَهُمْ അവർക്ക് നിയമിച്ചു (മാർഗമാക്കി)കൊടുത്തിട്ടുള്ള مِنَ الدِّينِ മതത്തിൽ നിന്ന്, മതമായിട്ട്

مَا യാതൊന്ന് لَمْ يَأْذَنْ بِهِ അതിന് അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു وَلَوْلَا ഇല്ലായി
രുന്നുവെങ്കിൽ كَلِمَةُ الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ വാക്ക് لَقُضِيَ വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു
بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ لَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷ
യുണ്ട് أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ﴾22﴿ تَرَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ നിനക്ക് കാണാം, നീ
കാണും مُشْفِقِينَ ഭയപ്പെടുന്നവരായി مِمَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനെ
പ്പറ്റി وَهُوَ وَاقِعٌ അത് സംഭവിക്കുന്നതുമാണ് بِهِمْ അവരിൽ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത فِي رَوْضَاتِ തോപ്പുകളി
ലായിരിക്കും الْجَنَّاتِ സ്വർഗങ്ങളിലെ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَا يَشَاءُونَ അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്
عِنْدَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ذَلِكَ هُوَ അത് തന്നെയാണ് الْفَضْلُ അനുഗ്രഹം,
ശ്രേഷ്ഠത الْكَبِيرُ വലിയ

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ തോന്നിയ മതാചാരങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടിയുണർത്തുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു നബിയോട് ചോദിക്കുകയാണ്: ഒരു പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയില്ലാത്ത പുത്തൻ മതനിയമങ്ങൾ നിർമിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മറ്റു വല്ല ദൈവങ്ങളും – മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ജിന്നുകളിൽ നിന്നോ – അവർക്കുണ്ടോ; അഥവാ അതുകൊണ്ടാണോ അവർ ഈ നില സ്വീകരിക്കുന്നത് എന്ന്? ഉത്തരം വ്യക്തമാണല്ലോ. ന്യായവിസ്താരവും ശിക്ഷാനടപടികളും പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പേ തീരുമാനിച്ചുവെച്ചതാകകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതെന്നും, വഴിയെ അതവർക്ക് നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം, സൽക്കർമികളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۗ قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അതത്രെ, വിശ്വസിക്കുകയും. സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരായ തന്റെ അടിയാന്മാരോട് അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നത്. (നബിയേ) പറയുക: ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല, അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള (സ്നേഹ)താൽപര്യം എന്നല്ലാതെ.

ആരെങ്കിലും, ഒരു നൻമ [പുണ്യം] പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ, നാം അവന് അതിൽ നൻമ [ഗുണം] വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ നന്ദിയുള്ളവനുമാണ്.

﴾23﴿ ذَٰلِكَ الَّذِي അതത്രെ, യാതൊന്ന് يُبَشِّرُ اللَّهُ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന عِبَادَهُ തന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത قُل നീ പറയുക لَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്റെ (ഇതിന്റെ) പേരിൽ أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലവും إِلَّا الْمَوَدَّةَ താൽപര്യം (സ്നേഹം)അല്ലാതെ فِي الْقُرْبَىٰ അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള وَمَن يَقْتَرِفْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ حَسَنَةً വല്ല നൻമയും, പുണ്യകർമം نَّزِدْ لَهُ അവന് നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും فِيهَا അതിൽ حُسْنًا നൻമ, ഗുണം, മെച്ചം إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് شَكُورٌ നന്ദിയുള്ളവനാണ്.

സത്യമതപ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പേരിൽ, മുഹമ്മദ് നബിതിരുമേനിﷺയാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചകൻമാരാകട്ടെ, ജനങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നിരുപാധികം പ്രസ്താവിക്കുന്ന വളരെ അധികം ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ കാണാം. പലതും ഇതിനുമുമ്പ് നാം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള താൽപര്യമല്ലാതെ (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ) എന്ന്കൂടി ഈ വചനത്തിൽ കൂടുതലായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. الْقُرْبَىٰ എന്ന വാക്കിന് കുടുംബബന്ധം അടുപ്പം, പുണ്യകർമം എന്നിങ്ങിനെ പല അർത്ഥവും വരാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. അവയിൽ ഏത് വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അത് കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, പ്രബോധനത്തിന്റെ പേരിൽ നബിജനങ്ങളോട് എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നല്ല. പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:

1) നാം തമ്മിലുള്ള കുടുംബബന്ധംനിമിത്തം നിങ്ങളെന്നോട് സ്നേഹം കാണിക്കണമെന്ന് മാത്രമേ ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അഥവാ, എന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉൽസുകരല്ലെങ്കിൽ ഇരിക്കട്ടെ, നമ്മുടെ കുടുംബബന്ധം ഓർത്ത് നിങ്ങൾ എന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്താതിരിക്കണം : കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ എല്ലാവരുടെയും കടമയാണല്ലോ എന്ന് സാരം. ഖുറൈശികളെല്ലാം നബിയുമായി കുടുംബബന്ധമുള്ളവരാണ് താനും. ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായ പ്രധാന മുഫസ്സിറുകൾ പലരും സ്വീകരിച്ചതും, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചതുമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം.

2) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് അവന്റെ അടുപ്പം സമ്പാദിക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യമാണ് എനിക്കുള്ളത്. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോട് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

3) എന്റെ അടുത്ത കടുംബത്തോട് നിങ്ങൾ സ്നേഹം കാണിക്കണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒന്നാണല്ലോ ഇത്. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അതതിന്റെ ന്യായങ്ങളും, തെളിവുകളും വിവരിച്ചശേഷം ഇബ്നുകഥീർ(റ) പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു, അദ്ദേഹം പറയുന്നു : ഇമാം ബുഖാരി ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിലെ മഹാപണ്ഡിതനും, ഖുർആന്റെ അഭിഭാഷകനുമായ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) നൽകിയ വ്യാഖ്യാനമാണ് യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം. അഹ്ലുബൈത്തിനെ (നബിതിരുമേനിയുടെ വീട്ടുകാരെ

അഥവാ കുടുംബത്തെ)സംബന്ധിച്ചുള്ള വസ്വിയ്യത്തും, അവരോട് ആദരവും നൻമയും കാണിക്കണമെന്ന കൽപനയും നാം നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പദവിയിലും ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഏറ്റവും മാന്യമായ ഗൃഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച സന്തതികളാണല്ലോ അവർ. അബ്ബാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും, അലിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും, വീട്ടുകാരും (رَضِيَ الله عنهم) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ മുൻഗാമികളെപ്പോലെ നബിചര്യകളെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചും !. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള ചില ഹദീഥുകളും ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലത് ഇതാണ് :

1) അലി (റ) യോട് അബൂബക്ർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ)നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: എന്റെ കുടുംബം പാലിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കുടുംബം പാലിക്കലാകുന്നു

2) അൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീഥിൽ, നബി ﷺ ഇപ്രകാരം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതായി മുസ്‌ലിം(റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു : എന്റെ അഹ്ലുബൈത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു: (اذكركم الله في اهل بيتي) ആരെല്ലാമാണ്. അഹ്ലുബൈത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: അഹ്സാബ് 33-ലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ

﴾24﴿ അതല്ല (-പക്ഷേ,) അവൻ [നബി] അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവ് കെട്ടിച്ചമച്ചു എന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, (നബിയേ,) നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് അവൻ മുദ്രവെക്കുന്നതാണ്.

وَيَمْحُ ٱللَّهُ ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

അല്ലാഹു മിഥ്യയായുള്ളതിനെ മായി(ച്ചു നീ)ക്കുകയും, യഥാർത്ഥമായുള്ളതിനെ തന്റെ വചനങ്ങൾ മൂലം യഥാർത്ഥമാ(യി സ്ഥാപി)ക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാണ്.

﴾24﴿ أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല അവർ പറയുന്നുവോ افْتَرَى അവൻ കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന് عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ كَذِبًا കളവ്, വ്യാജം فَإِن يَشَأِ اللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يَخْتِمْ അവൻ മുദ്ര വെക്കും عَلَى قَلْبِكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് وَيَمْحُ اللَّهُ അല്ലാഹു മായിക്കു(തുടച്ചു നീക്കു)കയും ചെയ്യും الْبَاطِلَ മിഥ്യയെ, അന്യായത്തെ, വ്യർത്ഥത്തെ وَيُحِقُّ അവൻ യഥാർത്ഥമാക്കുക (സ്ഥാപിക്കുക, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ, ന്യായത്തെ بِكَلِمَاتِهِ അവന്റെ വചനങ്ങൾക്കൊണ്ട് إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും

അവൻ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ഞുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഉള്ളതിനെ.

നബി ﷺ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യാതൊന്നും കളവ് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നും, അവിടുത്തെ ഉൽബോധനങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഹൃദയത്തിന് അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുകയും, യഥാർത്ഥ സത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനന്തര നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു സാരം.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُوا۟ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അവനത്രെ, തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. അവൻ തിൻമകൾക്ക് മാപ്പ് കൊടുക്കുകയും, നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നത് അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۚ وَٱلْكَـٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയും, അവർക്ക് തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (അഥവാ ദയവിൽ) നിന്നും വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

﴾25﴿ وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ പശ്ചാത്താപം (ഖേദം)സ്വീകരിക്കുന്നവൻ عَنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് وَيَعْفُوا അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു عَنِ السَّيِّئَاتِ തിൻമകൾക്ക് وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ﴾26﴿ وَيَسْتَجِيبُ അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നു الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത وَيَزِيدُهُمْ അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ(ദയവിൽ)നിന്നും وَالْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാകട്ടെ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനശിക്ഷ.

പശ്ചാത്താപത്തെയും, പാപമോചനത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: സുമർ 53 ലും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

۞ وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَـٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا

﴾27﴿ അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് ഉപജീവനം [ആഹാരം] വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം

يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

നടത്തുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൻ താനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു തോത് [വ്യവസ്ഥ] അനുസരിച്ച് ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്, നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

﴿27﴾ وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വിശാലമാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ٱلرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം لِعِبَادِهِۦ തന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് لَبَغَوْا۟ അവർ അതിക്രമം (കുഴപ്പം) നടത്തുമായിരുന്നു فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ എങ്കിലും അവൻ ഇറക്കുന്നു بِقَدَرٍ ഒരു തോത് (അളവ്, കണക്ക്, വ്യവസ്ഥ) പ്രകാരം مَّا يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി خَبِيرٌۢ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ് بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ വചനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതരുന്നത്. എല്ലാവർക്കും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ജീവിതമാർഗങ്ങൾ വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്താൽ മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ അക്രമവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു തോതനുസരിച്ചാണ് അത് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തന്റെ അടിയാന്മാരായ മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അവന് സസൂക്ഷ്മം അറിയാമല്ലോ. സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചാലും, കുറഞ്ഞാലും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എപ്രകാരമായിരിക്കും ? അവ ഏത് തോതിൽ നൽകുന്നതിലാണ് പൊതുനൻമ? ഇത്യാദി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവന് തികച്ചും അറിയാം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനം ഉണർത്തുന്നത്. തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി മനുഷ്യചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേഗം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വ്യക്തികളാകട്ടെ, ധാർമികബോധവും നശിച്ച്, പൈശാചികവും മൃഗീയവുമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവം. ഇന്നത്തെ സമ്പന്നവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം.

വേണ്ടാ, അൽപമൊന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക: ഭൂമിയിൽ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടത്ര ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ അനുസരിക്കുമോ? മറ്റൊരാൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങുമോ? കീഴൊതുക്കുവാൻ സാധ്യമാകുമോ? തൊഴിലും ജോലിയും ചെയ്‌വാൻ ആളെ കിട്ടുമോ?...... എല്ലാവരും ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്ന തായാലത്തെ സ്ഥിതിയും ഏറെക്കുറെ ഇതുതന്നെയായിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് ഉപജീവനമാർഗത്തിൽ അല്ലാഹു ചിലരെ ഉയർത്തിയും, മറ്റു ചിലരെ താഴ്ത്തിയും വെച്ചിരിക്കുന്നതും. അപ്പോഴേ മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന തുലാസ്സിന്റെ സമനില(ബാലൻസ്) ശരിപ്പെടുകയുള്ളൂ. അടുത്ത അദ്ധ്യായം 32-ാം വചനത്തിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. താരതമ്യേന നോക്കുമ്പോൾ, ജീവിത സൗകര്യം കുറവാകുന്നത്കൊണ്ട് ഉളവാകുന്ന ദോഷത്തെക്കാൾ അതിന്റെ ആധിക്യം കൊണ്ടാണ് ലോകത്ത് ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിലൂടെ മാത്രം ഗുണദോഷങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നവർക്കുമാത്രമേ ഈ വാസ്തവം സമ്മ

വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025 ഡേ 12 (മാർച്ച് 13)

സൂറ : ശൂറാ

ആയത്ത് 28 മുതൽ 35 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا۟ وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അവൻ തന്നെയാണ് അവർ [ജനങ്ങൾ] നിരാശപ്പെട്ടതിന് ശേഷം മഴ ഇറക്കുകയും, തന്റെ കാരുണ്യം വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും. സ്തുത്യർഹനായ കൈകാര്യ കർത്താവും അവൻ തന്നെ.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും, ജീവജന്തുക്കളായി അവ രണ്ടിലും അവൻ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ. അവയെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുവാൻ കഴിവുള്ളവനുമാണ് അവൻ.

﴾28﴿ وَهُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്, അവനാണ് യാതൊരുവൻ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ മഴ ഇറക്കുന്ന مِنْ بَعْدِ ശേഷം مَا قَنَطُوا അവർ നിരാശപ്പെട്ടതിന്റെ وَيَنْشُرُ അവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു رَحْمَتَهُ തന്റെ കാരുണ്യം وَهُوَ الْوَلِيُّ അവനത്രെ കൈകാര്യ കർത്താവും الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹൻ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ ﴾29﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് خَلْقُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും وَمَا بَثَّ فِيهِمَا അവ രണ്ടിലും അവൻ വിതരണം ചെയ്തതിനെയും (വ്യാപിപ്പിച്ചതിനെയും) مِنْ دَابَّةٍ ജീവജന്തുവായിട്ട് وَهُوَ അവൻ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ അവരെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുവാൻ إِذَا يَشَاءُ

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

دَابَّةٍ (ദാബ്ബത്ത്) എന്ന വാക്ക് ചരിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവികൾക്കും പറയപ്പെടുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ, ജിന്ന്, മലക്കുകൾ, പക്ഷിമൃഗാദികൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ജീവികൾക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ആകാശഗോളങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്കും പുറമെ പലതരം ജീവികൾ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അവയുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിയോ മറ്റോ നമുക്കൊന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഭൂമിയിലെ പലതരം ജീവികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സൂ: നൂർ 45 -ൽ പറയുന്നു: يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കും) ആടു-മാട്-ഒട്ടകം-കഴുത-കുതിര മുതലായവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സൂ: നഹ്ൽ 8 ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (നിങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തതിനെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും) ആഗോള നിരീക്ഷകരായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ഉപരിഗോളങ്ങളിൽ ജീവജാലങ്ങളുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് കൊണ്ടോ, ഏതെങ്കിലും ചില ഗോളങ്ങളിൽ ജീവികൾ ഇല്ലെന്ന് അവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചതുകൊണ്ടോ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് തടസ്സം നേരിടുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ കഴിവും നിരീക്ഷണവും എത്രമേൽ പുരോഗമിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൻസമുദ്രങ്ങളിലെ ഒരു തുള്ളിക്കണക്കിന് പോലും അവ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാവിപുരോഗമനംവഴി, ഇന്നുവരെ നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഉപരിലോകജീവികളെപ്പറ്റി കുറച്ചെന്തെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ നമുക്ക് വഴിയെ അറിയുവാൻ സാധിച്ചെന്നുവരാം. അത്രമാത്രം.

എല്ലാറ്റിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്ന അല്ലാഹുവിന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവയെ മുഴുവനും ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരുമിച്ച്കൂട്ടുവാനും കഴിയുന്നതാണ്. അതെ, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അത് സംഭവിക്കുന്നതുമാകുന്നു നിശ്ചയം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ഭൗതികജീവിയായ മനുഷ്യനും, വാനജീവികളായ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവികളും തമ്മിൽ സന്ധിക്കുവാനും തടസ്സമൊന്നുമില്ലതന്നെ. അങ്ങിനെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം-അടുത്ത കാലത്ത് ചന്ദ്രനിൽപോയി തിരിച്ചുപോരുവാൻ വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനവും സജ്ജീകരണവും നൽകി മനുഷ്യനെ സഹായിച്ചതുപോലെ-മറ്റൊരിക്കൽ അതിനുള്ള മാർഗവും മനുഷ്യന് അവൻ തുറന്ന് കൊടുത്തേക്കാം. الله اعلم

وَمَآ

(

(

كَسَبَ

(

ിച്ചത്

مِنْ مُصِيبَةٍ ആപത്തായിട്ട്, വല്ല ബാധയും فَبِمَا كَسَبَتْ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)ത്കൊ

ണ്ടാണ് أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ وَيَعْفُوا അവൻ മാപ്പ് ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു عَن كَثِيرٍ പലതിനെ സംബന്ധിച്ച്, മിക്കതിനെയും.

മനുഷ്യൻ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. അതെ, മനുഷ്യന് ബാധിക്കുന്ന ഓരോ ആപത്തും മനുഷ്യപ്രവർത്തനത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായിരിക്കുമെന്ന്. എന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തികൾക്കും അതതിന്റേതായ ദോഷഫലങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലതാനും. പലതും അല്ലാഹു മാപ്പാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ അതിഭയാനകമായിത്തീരുമായിരുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക : وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى – النحل : ٦١ (മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തിനനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ - ഭൂമിയുടെ - മീതെ യാതൊരു ജീവജന്തുവെയും അവൻ ബാക്കിവെച്ചേക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കും അവൻ അവരെ ഒഴിവാക്കിവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (സൂ: നഹ്ൽ, 61)

മനുഷ്യന്റെ ശരീരാരോഗ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽപോലും മനുഷ്യൻ നിത്യേന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തെറ്റുകൾക്കനുസരിച്ച് പ്രത്യാഘാതം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ലോകത്ത് കാണുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. സ്വഭാവത്തിലും, പെരുമാറ്റത്തിലും, ധാർമിക തുറകളിലുമെല്ലാം മനുഷ്യൻ-വ്യക്തിപരമായും സാമൂഹ്യമായും-ചെയ്തുവരുന്ന അനീതികളെപ്പറ്റിയും, അവമൂലം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റിയും ഈ ക്വുർആൻവചനം മുമ്പിൽവെച്ച്കൊണ്ട് ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക ! അല്ലാഹുവിന്റെ സഹനവും, അവൻ മനുഷ്യന് നൽകുന്ന മാപ്പും എത്രയെത്ര മഹത്തരം ! മനുഷ്യൻ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന കണക്കറ്റ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ മിക്കതും സംഭവിക്കാതെ അല്ലാഹു കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നു. എത്രയോ തെറ്റുകളുടെ ആപൽഫലങ്ങളിൽ അവൻ അയവ് വരുത്തി ലഘൂകരിക്കുന്നു. മറ്റ് ചിലതിന്റെ പ്രതികരണം സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താതെ, വേറെ ഏതെങ്കിലും എളുതായ മാർഗത്തിൽകൂടി മാത്രം അനുഭവപ്പെടുത്തി കഴിച്ചലാക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് നടപടിയെടുക്കാതെ, പരത്തിലേക്ക് നീട്ടിവെക്കുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ വേറെയും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തിദോഷങ്ങൾ മുഴുവനും, അനുഭവത്തിൽ വരുത്താതെ പലതും അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് (وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ)

നബിﷺ പറയുന്നു: ഏതെങ്കിലും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാകട്ടെ, വിഷമമാകട്ടെ, വ്യസനമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ, സങ്കടമാകട്ടെ - ഒരു മുള്ള്കുത്തുന്നത്പോലും-ഒരു മുസ്‌ലിമിന് സംഭവിക്കുന്നതായാൽ, അത് നിമിത്തം അല്ലാഹു അവന്റെ തെറ്റുകൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. (ബു; മു.)

وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

﴿31﴾ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) അസാധ്യമാക്കുന്നവരല്ല; അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യകർത്താവുമില്ല, ഒരു സഹായകനുമില്ല.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَـٰمِ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്, മലകളെപോലെ (ഉയർന്ന്കൊണ്ട്) സമുദ്രത്തിൽ (സഞ്ചരിക്കുന്ന) കപ്പലുകൾ.

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, കാറ്റിനെ അവൻ അടക്കി നിർത്തുകയും, അങ്ങിനെ അവ അതിന്റെ [സമുദ്രത്തിന്റെ] മുകളിൽ (നിശ്ചലമായും) തങ്ങിനിൽക്കുന്നവയായിതീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അതിൽ, ക്ഷമാലുക്കളും നന്ദിയുള്ളവരുമായ എല്ലാവർക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ അല്ലെങ്കിൽ, അവർ [ജനങ്ങൾ] പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചതിന്റെ കാരണമായി അവയെ [കപ്പലുകളെ] അവൻ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞേക്കുന്നതാണ്. പലതിനെ സംബന്ധിച്ചും അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യും.

وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَـٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും; അവർക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെടാവുന്ന ഒരു സ്ഥലവും ഇല്ല എന്ന്. [അതിന്നും കൂടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുന്നത്].

﴿31﴾ وَمَاأَنتُمْ നിങ്ങളല്ല بِمُعْجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്ന (പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന)വർ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَمَالَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ مِنْ وَلِيٍّ ഒരു കൈകാര്യക്കാരനും, രക്ഷാധികാരിയും وَلَا نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനുമില്ല. ﴿32﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് الْجَوَارِ സഞ്ചരിക്കുന്നവ(കപ്പലുകൾ) فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ كَالْأَعْلَامِ (പൊന്തിക്കാണുന്ന) മലകളെപ്പോലെ ﴿33﴾ إِنْ يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يُسْكِنِ الرِّيحَ കാറ്റിനെ അവൻ അടക്കിനിർത്തും فَيَظْلَلْنَ എന്നിട്ടവ ആയിത്തീരും رَوَاكِدَ തങ്ങിനിൽക്കുന്നവ, കെട്ടിക്കിടക്കുന്നവ عَلَىٰ ظَهْرِهِ അതിന്റെ മുകളിൽ, പുറത്ത് إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്ത

ങ്ങൾ لِكُلِّ صَبَّارٍ എല്ലാ ക്ഷമാശീലൻമാർക്കും شَكُورٍ നന്ദിയുള്ളവരായ ﴾34﴿
أَوْ يُوبِقْهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ അവൻ നശിപ്പിക്കും بِمَا كَسَبُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചത്
നിമിത്തം وَيَعْفُ അവൻ മാപ്പ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യും عَنْ كَثِيرٍ പലതിനെയും ﴾35﴿ وَيَعْلَمَ
അറിയുവാനും الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവർ فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ
مَا لَهُمْ അവർക്കില്ല مِنْ مَحِيصٍ ഓടിരക്ഷപ്പെടാവുന്ന ഒരു സ്ഥലവും

മുൻകാലത്ത് യന്ത്രക്കപ്പലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് പായക്കപ്പലുകളെപ്പറ്റിയാണ് ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളത്. എങ്കിലും ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിൽ പായക്കപ്പലുകൾ മാത്രമല്ല, പരിഷ്കരിച്ച വൻകപ്പലുകളും ഉൾപ്പെടുന്നുതാനും. സാധാരണനിലയിൽ യന്ത്രക്കപ്പലുകൾക്ക് കാറ്റിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ ഒരു പ്രശ്നമല്ലെങ്കിലും, അമിതമായ കാറ്റും കോളും അവക്കും പേടിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ആഞ്ഞടിച്ചും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയും, കടലിലെ പാറകളിലും മലകളിലും ചെന്നിടിച്ചും, മണലിൽപൂന്തിയും, യന്ത്രം തകരാറിലായും ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലുള്ള അപായ സാധ്യതകളിൽ നിന്ന് അവയും ഒഴിവല്ല. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ കാരണം അവയെ പല നിലക്കും അപകടപ്പെടുത്തി നടപടിയെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ദുരന്തഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ രക്ഷാമാർഗമില്ലെന്ന് സത്യനിഷേധികൾക്ക് പോലും ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, 30-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, പലതും മാപ്പു നൽകിയും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യന് സമാധാനപൂർവ്വം ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ സമുദ്ര സഞ്ചാരം നടത്തുവാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം, കൃതജ്ഞതാബുദ്ധിയോടുകൂടി, ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അപാരമായ കഴിവുകളെയും, അവന്റെ കൈകാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തി മഹത്വങ്ങളെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും കണ്ടെത്താവുന്നതാണ് والله الموفق

فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വസ്തുവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലത് ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപകരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ളതാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. (അത് ആർക്കാണെന്നോ?-) വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെമേൽ (കാര്യങ്ങളെ) ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും;

وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا۟ هُمْ

﴾37﴿ മഹാപാപങ്ങളെയും, നീചവൃത്തികളെയും വിട്ടകന്നു നിൽക്കുന്നവർക്കും; ദേഷ്യം വരുമ്പോൾ അവർ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും

يَغۡفِرُونَ ﴿٣٧﴾

ചെയ്യും (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും)

وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمۡرُهُمۡ شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് ഉത്തരം നൽകുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തവർക്കും ; തങ്ങളുടെ കാര്യം തങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും, നാം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും)

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡبَغۡيُ هُمۡ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ തങ്ങൾക്ക് (വല്ലവരിൽ നിന്നും) അതിക്രമം ബാധിച്ചാൽ, (സ്വയം)രക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവർക്കും.

﴾36﴿ فَمَآ أُوتِيتُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് مِن شَيۡءٍ വല്ലവസ്തുവും فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ജീവിതത്തിന്റെ ഉപകരണം (വിഭവം) ആകുന്നു ٱلدُّنۡيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിന്റെ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതാകട്ടെ خَيۡرٌ ഉത്തമമായതാണ് وَأَبۡقَىٰ അധികം ശേഷിക്കുന്നതും لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യും ﴾37﴿ وَالَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുന്നവർക്കും كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ പാപത്തിൽ വലുതായവയെ (മഹാപാപങ്ങളെ) وَٱلۡفَوَٰحِشَ നീചവൃത്തികളെയും وَإِذَا مَا غَضِبُوا അവർ കോപിച്ചാൽ, ദ്വേഷ്യം പിടിച്ചാൽ هُمۡ يَغۡفِرُونَ അവർ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും ﴾38﴿ وَالَّذِينَ اسۡتَجَابُوا ഉത്തരം നൽകിയവരും لِرَبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് وَأَقَامُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَأَمۡرُهُمۡ അവരുടെ കാര്യം شُورَىٰ കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ് بَيۡنَهُمۡ തങ്ങൾക്കിടയിൽ وَمِمَّا رَزَقۡنَاهُمۡ നാമവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന് يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യും ﴾39﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരുവർക്കും إِذَا أَصَابَهُمُ അവർക്ക് ബാധിച്ചാൽ الۡبَغۡيُ അതിക്രമം (കയ്യേറ്റം) هُمۡ അവർ يَنۡتَصِرُونَ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കും.

ഇങ്ങിനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് - പരലോകത്തുവെച്ച് - ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രതിഫലങ്ങളും വളരെ ഉത്തമവും, നശിച്ചുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്നതും ആയിരിക്കും. ഈ ഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് ശിക്ഷയാണല്ലോ. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇഹത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതെന്തോ അത്മാത്രമേ അവർക്കുള്ളൂ. ഈ വചനങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളുടെതായ പത്തു ഗുണങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു എടുത്ത് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്:

1) സത്യവിശ്വാസം: സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലെന്നും. അവിശ്വാസികളുടെ യാതൊരു കർമവും അവിടെ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും

അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, തുടർന്ന് പറയുന്ന മറ്റെല്ലാ ഗുണങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

2) കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കാൻ, അതായത്: അവനവന്റെ കഴിവിൽപെട്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുകയും, കഴിവിനുമപ്പുറമുള്ളതിൽ ശുഭപ്രതീക്ഷയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ചു സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. ഇതിനെപ്പറ്റിയും ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും ധാരാളം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണ്.

3,4) മഹാപാപങ്ങളിൽ നിന്നും നീചവൃത്തികളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക: കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായതുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും മഹാപാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിനും മാന്യതക്കും നിരക്കാത്ത നിന്ദ്യകൃത്യങ്ങളും, അന്യന് അപമാനവും മാനനഷ്ടവും വരുത്തുന്ന നീചകൃത്യങ്ങളുമാണ് اَلْفَوَاحِشَ (നീചവൃത്തികൾ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നിസ്സാരങ്ങളായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾവന്ന് പോകുക മനുഷ്യസഹജമാണ്. അത്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു. إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا – النساء : ٣١ (നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്നതിൽ വൻകാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ നിങ്ങൾക്ക് നാം മൂടിവെച്ച്-പൊറുത്ത്-തരുകയും, നിങ്ങളെ നാം മാന്യമായ പ്രവേശനം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (സൂ: നിസാഉ് 31)

5) കോപംവന്നാൽ പൊറുത്ത്കൊടുക്കൽ: സഹിഷ്ണുതയില്ലായ്മയിൽനിന്നും, പ്രതികാര വാഞ്ഛയിൽനിന്നുമാണ് കോപം ഉണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോൾ, കോപം അനുഭവപ്പെടുന്നവൻ തന്റെ പ്രതിയോഗിയുടെ നേരെമാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം, അതവന്റെ മാന്യതയും ഹൃദയശുദ്ധിയും പരിപക്വതയുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. നബിഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ – متفق عليه സാരം : 'മൽപിടുത്തത്തിൽ ആളെ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല, ഊക്കനാകുന്നത്, ദ്വേഷ്യം വരുമ്പോൾ മനസ്സിനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണ് ഊക്കൻ'.

6) റബ്ബിന് ഉത്തരം ചെയ്യൽ: അതായത് അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഏത് കാര്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചാലും ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും – അത് തന്റെ ഇച്ഛക്കും ഇഷ്ടത്തിനും അനുകൂലമാകട്ടെ പ്രതികൂലമാകട്ടെ – അതിനെ നിരുപാധികം പിൻപറ്റി അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക

7) നമസ്കാരം നിലനിറുത്തൽ: ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ.

8) കാര്യങ്ങളിൽ അന്യോന്യം കൂടിയാലോചനനടത്തൽ: മനുഷ്യന്റെ പാരത്രികമോ, മതപരമോ ആയ വശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ വശങ്ങളിൽപോലും വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമത്രെ ഇത്. തർക്കവും കക്ഷിവഴക്കും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലും, മതകാര്യങ്ങളും, പൊതുകാര്യങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിലും, ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിൽ യോജിപ്പ് വരുത്തുന്നതിലും, നാനാമുഖങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ കൂടിയാലോചന എത്രമാത്രം പ്രയോജന

കരമാണെന്ന് എടുത്ത് പറയേണ്ടതില്ല. നേരെമറിച്ച് അത്യാവശ്യമായ തോതിലെങ്കിലും കൂടിയാലോചന നടത്തപ്പെടാതെ ഏകപക്ഷീയമായി കാര്യങ്ങൾ കയ്യാളുന്നത് നിമിത്തം ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭവിഷ്യത്തുകൾ പലപ്പോഴും വമ്പിച്ചതായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വഹ്‌യ് ലഭിക്കുന്ന ആളായിരുന്നിട്ട് പോലും, പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴെല്ലാം നബിﷺ തിരുമേനിസ്വഹാബികളുമായി അവയെപ്പറ്റി കൂടിയാലോചന നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ–ال عمران (നീ അവരുമായി കാര്യത്തിൽ കൂടിയാലോചന നടത്തുക, എന്നിട്ട് നീ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളുക) എന്ന് അല്ലാഹു നബിയോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടിയാലോചനയുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും, സ്വാഭിപ്രായം കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പല ഹദീഥുകളും കാണാവുന്നതാണ്. ഇമാം തിർമദീ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥ് - ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും - പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു:

إذا كان أمراؤكم خياركم وأغنياؤكم سمحاتكم وأموركم شورى بينكم فظهر الأرض خير لكم من بطنها وإذا كان أمراؤكم شراركم وأغنياؤكم بخلاءكم وأموركم إلى نساءكم فبطن الأرض خير لكم من ظهرها-ترمذي

(നിങ്ങളുടെ അധികാരസ്ഥൻമാർ നിങ്ങളിൽ ഉത്തമൻമാരും നിങ്ങളുടെ ധനികൻമാർ നിങ്ങളിൽ ഔദാര്യവാൻമാരും നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നവരും ആണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തേക്കാൾ അതിന്റെ ഉപരിഭാഗം ഉത്തമമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ അധികാരസ്ഥൻമാർ നിങ്ങളിൽ മോശക്കാരും, നിങ്ങളുടെ ധനികൻമാർ നിങ്ങളിൽ പിശുക്കൻമാരും, നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കലും ആയിരുന്നാൽ അപ്പോൾ, ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തേക്കാൾ അതിന്റെ ഉൾഭാഗം നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായിരിക്കും) ഹാ! ഈ ഹദീഥും ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പൊതുനിലയും കൂടി ഒന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! الله اكبر

9) അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കൽ: അല്ലാഹു നൽകിയതല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ എന്താണുള്ളത് ? ഭൂവിഭവങ്ങളെല്ലാം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യന്റെ അദ്ധ്വാനം ഫലവത്താകുന്നതും, അവന്ന് അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതും അതിന് തോന്നിക്കുന്നത് പോലും - അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ അത് വിനിയോഗിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ കടമയും, അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കലുമാണ്. അല്ലാഹു നൽകിയതെല്ലാം ചിലവഴിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. നൽകിയതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുക-അതായത് കഴിവിന്റെ തോതും, വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും അനുസരിച്ച് ചിലവഴിക്കുക-എന്നേ അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

10) അന്യരിൽ നിന്ന് അതിക്രമം നേരിട്ടാൽ സ്വയം രക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ: അതായത്, അക്രമിക്കപ്പെടുകയോ കയ്യേറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭീരുത്വവും ചപലതയും കാണിക്കാതെ, ധീരവും സമർത്ഥവുമായ നിലയിൽ അതിനെ ചെറുക്കുകയും പ്രതികാര നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. എതിരാളിയോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ

മാപ്പ് നൽകുവാൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപനകളും, ഇപ്പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല. രണ്ടിന്റെയും സന്ദർഭങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. വ്യക്തിപരമായ കാര്യവും പൊതുകാര്യവും തമ്മിലും മാപ്പ് നൽകിയാൽ അതിന് കുറവുണ്ടാകുന്ന മാന്യനും കൂടുതൽ ധിക്കാരത്തിന് മുതിരുന്ന ദുഷ്ടനും തമ്മിലും, മാപ്പിനെ ദുർബ്ബലതയായി കണക്കാക്കുന്ന പ്രതിയോഗിയും ഔദാര്യമായി ഗണിക്കുന്ന പ്രതിയോഗിയും തമ്മിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. ഒന്ന് ധീരതയാണെങ്കിൽ മറ്റേത് ഔദാര്യമാകുന്നു. ഒരു കവി ഈ തത്വമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

اذا انت اكرمت الكريم ملكته — وان انت اكرمت اللئيم تمردا

فوضع الندي فى موضع السيف بالعلا — مضر كوضع السيف فى موضع الندي

(സാരം : മാന്യനെ നീ മാനിച്ചാൽ നിനക്കവനെ സ്വാധീനിക്കാം, ദുഷ്ടനെ മാനിച്ചാൽ അവൻ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കയാണ് ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് വാൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ഔദാര്യം പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഔദാര്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വാൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് പോലെത്തന്നെ, ഉപദ്രവകരമാകുന്നു)

മർഹൂം അല്ലാമ: സയ്യിദ് ക്വുതുബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്പോലെ, ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചത് മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരവും രക്ഷാനടപടിയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ സാധിക്കാത്ത, ക്ഷമയും സഹനവും മാത്രം അവലംബമായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അപ്പോൾ, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായി നിലകൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും, സമുദായത്തിന്റെ നിലനിൽപിനും വളർച്ചക്കും അവശ്യം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു സ്വഭാവം എന്ന നിലക്ക്കൂടിയാണ് അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം-അതിക്രമം ബാധിച്ചാൽ അതിനെതിരെ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുക എന്ന നയം-മുസ്‌ലിംകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മാപ്പ് നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുന്ന പക്ഷം അതെങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَجَزَٰٓؤُا۟ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

《40》 ഒരു തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം, അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാകുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും മാപ്പ് നൽകുകയും നന്നാക്കുക (അഥവാ നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്താൽ, അവന്റെ കൂലി അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ടത്) ആകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ അക്രമം ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

《41》 തന്നെ അക്രമിച്ചതിന് ശേഷം ആരെങ്കിലും രക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നതായാൽ, അക്കൂട്ടരുടെ മേൽ [അവർക്കെതിരെ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ] യാതൊരു മാർഗവുമില്ല.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ നിശ്ചയമായും മാർഗമുള്ളത് ജനങ്ങളെ അക്രമിക്കുകയും, ന്യായമല്ലാത്ത വിധേന ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽമാത്രമാണ്. അക്കൂട്ടർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ ആരെങ്കിലും ക്ഷമിക്കുകയും, പൊറുക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും അത് (മനോ)ദാർഢ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

﴾40﴿ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ ഒരു തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാണ് فَمَنْ عَفَا എന്നാൽ ആരെങ്കിലും മാപ്പ് ചെയ്താൽ وَأَصْلَحَ നന്നാക്കുകയും, നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുകയും فَأَجْرُهُ എന്നാലവന്റെ കൂലി, പ്രതിഫലം عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേലാകുന്നു إِنَّهُ لَا يُحِبُّ നിശ്ചയമായും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ ﴾41﴿ وَلَمَنِ انْتَصَرَ ആരെങ്കിലും രക്ഷാനടപടിയെടുത്താൽ بَعْدَ ظُلْمِهِ തന്നെ അക്രമിച്ചതിന്ശേഷം فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ مَا عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ ഇല്ല مِنْ سَبِيلٍ യാതൊരുമാർഗവും വഴിയും ﴾42﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ നിശ്ചയമായും മാർഗമുള്ളത് عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ മാത്രമാണ് يَظْلِمُونَ النَّاسَ ജനങ്ങളെ അക്രമിക്കുന്ന وَيَبْغُونَ അതിക്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായമില്ലാതെ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ﴾43﴿ وَلَمَنْ صَبَرَ ആരെങ്കിലും ക്ഷമിച്ചാൽ, സഹിച്ചാൽ وَغَفَرَ പൊറുക്കുകയും إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ദൃഢതയുള്ള (സുദൃഢമായ-വേണ്ടപ്പെട്ട)കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെ.

ഒരു തിന്മക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്ത അതേ പ്രകാരത്തിൽമാത്രമെ അങ്ങോട്ടും ചെയ്വാൻ പാടുള്ളൂ; അതിൽ കവിയാൻ പാടില്ല. തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാണ് (وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താലപര്യം അതാണ്. وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ–النحل: ١٢٦ (നിങ്ങൾ പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളോട് എടുക്കപ്പെട്ട നടപടിപോലെയുള്ളത് കൊണ്ട് നടപടിയെടുക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും അത് ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമമാകുന്നു. (സൂ: നഹ്ൽ) فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللهَ–البقرة: ١٩٤ (ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് അതിര്വിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിങ്ങളോടവൻ അതിരു

വിട്ടതുപോലെയുള്ളത്കൊണ്ട് – അങ്ങോട്ടും-അതിര് കടന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (അൽബകറഃ) എന്നീ വചനങ്ങൾ ഈ വിഷയം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കണ്ണിന് കണ്ണ്, മൂക്കിന് മൂക്ക്, പല്ലിന് പല്ല് എന്നിങ്ങിനെ കൃത്യമായിട്ടായിരിക്കണം പ്രതികാരം എന്നുള്ളത് ഇസ്‌ലാമിലെ ഖണ്ഡിതമായ നിയമമാണ്. പ്രതികാരം എടുക്കുന്നത് അക്രമി ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്ത അതേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കയാൽ രണ്ട് ഭാഗക്കാരുടെ പ്രവർത്തനവും ഒരേ രീതിയിലുള്ളതായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും തിൻമ എന്നും അക്രമം എന്ന് (سَيِّئَة،اعتداء) അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അക്രമിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഒരവകാശമെന്ന നിലക്കും, സമുദായത്തിൽ നീതി നിലനിറുത്തുവാൻ ആവശ്യമെന്ന നിലക്കുമാണ് പ്രതികാരനടപടി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; പക്ഷേ, അത് വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമവും തിൻമയുംതന്നെയാണല്ലോ. അതിനാൽ കഴിവതും അത് ഒഴിവാക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്ത് മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മാന്യവും പുണ്യവുമായിട്ടുള്ളത്. ഇതാണാ സൂചന الله اعلم.

അക്രമിക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയെന്നത് അക്രമിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഔദാര്യവും, മാന്യതയുമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി പല സ്ഥലത്തും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. മാപ്പ് നൽകിയത്കൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, നിലവിലുള്ള ശത്രുതാമനഃസ്ഥിതി അവസാനിപ്പിക്കുകയും നല്ലപെരുമാറ്റം വഴി സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ഗുണം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും, പ്രതിയോഗിക്ക് അതൊരു ഗുണപാഠമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് മാപ്പ് നൽകുകയും, നന്നാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിന് പ്രതിഫലം നൽകൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണ് (فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ الخ) എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. (ഹാമീം സജദഃ 34,35 മുതലായ വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും) അക്രമികളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല (إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ) എന്ന വാക്യത്തിൽ ആദ്യമായി അക്രമം നടത്തിയവൻ മാത്രമല്ല, പ്രതികാര നടപടിയിൽ അതിര് കവിഞ്ഞവനും ഉൾപ്പെടുന്നു. രണ്ട് പേർ അന്യോന്യം പഴി പറയുമ്പോൾ അക്രമത്തിന് വിധേയനായവൻ അങ്ങോട്ടുള്ള മറുപടിയിൽ അതിരുവിട്ടു പറയാത്ത പക്ഷം, രണ്ട്പേരും, അന്യോന്യം പറഞ്ഞതിന്റെ കുറ്റം മുഴുവനും ആദ്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങിയവന്റെ പേരിലായിരിക്കുമെന്ന് ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. المستبان ما قالا فعلى البادئ مالم يعتد المظلوم (مسلم)

അക്രമത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും വിധേയനായവൻ നിയമാനുസൃതം രക്ഷാനടപടി എടുക്കുകയോ പ്രതികാരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് തടയുവാനും, അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനും, അതിന്റെ പേരിൽ അവനെ അക്രമിക്കുവാനും പാടില്ല. നേരെമറിച്ച് വ്യക്തികളെ അക്രമിക്കുക, നാട്ടിൽ അതിക്രമവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുക മുതലായവ ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹികൾക്കെതിരിൽ മാത്രമേ അതെല്ലാം ചെയ്യാവൂ. ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ള നടപടികൾക്ക് പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽവെച്ചു അതികഠിനമായ ശിക്ഷക്ക് ഇവർ വിധേയരായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് 41,42 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 43-ാം വചനത്തിൽ ക്ഷമയുടെയും, മാപ്പ് നൽകുന്നതിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അത് മനോദാർഢ്യതയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ഒരു

മഹത്തായ ഗുണമാണെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അത് നിസ്സാരമല്ല-വളരെ വീര്യപ്പെട്ടതാണ്-എന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

അഹ്മദ് (റ), അബൂദാവൂദ് (റ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഒരിക്കൽ അബൂബക്ർ (റ) നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം : മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ തികച്ചും പരമാർത്ഥമാണ് : ഏതൊരു അടിയാനും ഒരു അക്രമത്തിന് വിധേയനായിട്ട് അവൻ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി അതിനെപ്പറ്റി കണ്ണടക്കുന്ന പക്ഷം, അത്മൂലം അല്ലാഹു അവന് പ്രതാപം നൽകുകയും, സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനും ചാർച്ചബന്ധം ചേർക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സംഭാവനയുടെ വാതിൽ (മാർഗം)തുറക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അത് മൂലം അവന് വർദ്ധനവ് നൽകാതിരിക്കയില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനുംതന്നെ (ഉള്ളതിൽകൂടി) വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ചോദ്യത്തിന്റെ വാതിൽ (യാചനമാർഗം)തുറക്കുന്ന പക്ഷം, അതുമൂലം അവന് കുറവ് (നഷ്ടം) അധികരിപ്പിക്കാതിരിക്കയുമില്ല.

വിഭാഗം - 5

وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَىٰ مَرَدّٖ مِّن سَبِيلٖ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ അവന് പിന്നീട് യാതൊരു രക്ഷാകർത്താവും ഇല്ല. അക്രമികൾ ശിക്ഷയെ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, അവർ പറയുന്നതായി നിനക്കുകാണാം: ഒരു തിരിച്ചുപോക്കിന് വല്ല മാർഗവും ഉണ്ടോ?! എന്ന്.

وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ നിന്ദ്യതനിമിത്തം (വിനയപ്പെട്ട്)ഭക്തികാണിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ അതിന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അടുക്കൽ അവർ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നതായും നിനക്ക് കാണാം. (ശരിക്ക് കണ്ണുതുറക്കാതെ) ഗോപ്യമായ ഒരു ദൃഷ്ടിയിലൂടെ അവർ നോക്കുന്നതാണ്. വിശ്വസിച്ചവർ പറയും: നിശ്ചയമായും, (സാക്ഷാൽ) നഷ്ടക്കാർ, ഖിയാമത്തു നാളിൽ തങ്ങളെത്തന്നെയും, തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക;) നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ (ഇടമുറിയാതെ) നിലനില്ക്കുന്ന ശിക്ഷയിലായിരിക്കും.

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അവരെ സഹായിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കളൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ അവന് യാതൊരു (രക്ഷാ)മാർഗവും ഇല്ല.

﴾44﴿ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ ആരെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയോ فَمَالَهُ എന്നാൽ അവ ന്നില്ല مِنْ وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും, ബന്ധുവും, മിത്രവും مِنْ بَعْدِهِ അവന്ന് ശേഷം (പു റമെ) وَتَرَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും لَمَّا رَأَوُا അവർ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ الْعَذَابَ ശിക്ഷ يَقُولُونَ പറയുന്നതായിട്ട് هَلْ ഉണ്ടോ إِلَى مَرَدٍّ ഒരു മടങ്ങി (തിരിച്ച്) പോക്കിന് مِنْ سَبِيلٍ വല്ലമാർഗവും ﴾45﴿ وَتَرَاهُمْ നിനക്കവരെ കാണുകയും ചെയ്യാം يُعْرَضُونَ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി عَلَيْهَا അതിങ്കൽ, അതിന്നടുത്ത് خَاشِعِينَ വിനയപ്പെട്ടവരായി, ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായി مِنَ الذُّلِّ നിന്ദ്യതയാൽ, എളി മത്തം يَنْظُرُونَ അവർ നോക്കും, നോക്കിക്കൊണ്ട് مِنْ طَرْفٍ ഒരു (തരം)കണ്ണിൽ (ദൃഷ്ടി യിൽ)കൂടി خَفِيٍّ ഗോപ്യമായ, ഒളിഞ്ഞ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ പറയും إِنَّ الْخَاسِرِينَ നിശ്ചയമായും നഷ്ടക്കാർ الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ് أَنْفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ, സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ وَأَهْلِيهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരെ (വീട്ടുകാരെ, കുടുംബത്തെ)യും يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ അല്ലാ നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ فِي عَذَابٍ ശിക്ഷയിലായിരിക്കും مُقِيمٍ നിലനിൽക്കുന്ന ﴾46﴿ وَمَا كَانَ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല مِنْ أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളിൽ നിന്നും (ആരും) يَنْصُرُونَهُمْ അവരെ സഹായിക്കുന്ന مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ അല്ലാഹു ആരെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ فَمَالَهُ എന്നാലവന്നില്ല مِنْ سَبِيلٍ ഒരു മാർഗവും, വഴിയും

ഗോപ്യമായ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ നോക്കും (يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അപമാനവും വ്യസനവും നിമിത്തം കണ്ണ്മുഴുവൻ തുറന്ന്നോക്കാതെ, ഗോപ്യമായി കട്ടുനോക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക എന്നാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിലായി അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹരാകുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ വിവരിച്ചു. അക്രമികളുടെയും, വിദ്രോഹികളുടെയും ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചു. സത്യോപദേശങ്ങളും, മാർഗദർശനങ്ങളും വകവെക്കാതെ ദുർമാർഗത്തിൽ ആപതിക്കുന്നവരുടെ ഭാവിയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടർന്നുകൊണ്ട് മനുഷ്യസമുദായത്തെ അവരുടെ രക്ഷാമാർഗത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്നു.

ٱسْتَجِيبُوا۟ لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ

﴾47﴿ (മനുഷ്യരേ,) ഒരു ദിവസം വന്നെത്തും മുമ്പായി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് ഉത്തരം ചെയ്യു

يَوۡمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۚ مَا لَكُم مِّن مَّلۡجَإٖ يَوۡمَئِذٖ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٖ ﴿٤٧﴾

വിൻ; (അത്‌വന്നാൽ) അതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊരു തടവും ഉണ്ടാകയില്ല. അന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അഭയസ്ഥാനവും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിഷേധവും [കുറ്റനിഷേധത്തിനുള്ള സാധ്യതയും] ഇല്ല.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظًاۖ إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ وَإِنَّآ إِذَآ أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ فَرِحَ بِهَاۖ

﴿48﴾ (നബിയേ) എനി, അവർ (അവഗണിച്ചു) തിരിച്ചുപോകയാണെങ്കിൽ (ചെയ്യട്ടെ); എന്നാൽ, നിന്നെ അവരുടെമേൽ കാവൽക്കാരനായി നാം അയച്ചിട്ടില്ല. നിന്റെമേൽ (ദൗത്യം) എത്തിച്ചുകൊടുക്കലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. നാം നമ്മുടെ വകയായി ഒരു കാരുണ്യം [അനുഗ്രഹം] മനുഷ്യനെ ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ അവൻ അതുമൂലം ആഹ്ളാദിക്കും;

وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَإِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ كَفُورٞ ﴿٤٨﴾

അവർക്ക് അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തു വെച്ചത് മൂലം വല്ല തിൻമയും ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ നിശ്ചയമായും നന്ദികെട്ടവനുമായിരിക്കും.

﴿47﴾ اَسۡتَجِيبُوا നിങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ لِرَبِّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് مِنۡقَبۡلِأَنۡيَأۡتِيَ വരുന്നതിന് മുമ്പായി يَوۡمٌ ഒരു ദിവസം لامَرَدَّلَهُ അതിന് യാതൊരു തടസ്സവും(മുടക്കും) ഇല്ല مِنَاللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് مَالَكُمۡ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنۡمَلۡجَإٍ ഒരു അഭയസ്ഥാനവും يَوۡمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം وَمَالَكُمۡ നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും مِنۡنَكِيرٍ ഒരു നിഷേധവും, പ്രതിഷേധവും ﴿48﴾ فَإِنۡأَعۡرَضُوا എനി അവർ തിരിഞ്ഞു(അവഗണിച്ചു)കളഞ്ഞാൽ فَمَاأَرۡسَلۡنَاكَ എന്നാൽ നാം നിന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല عَلَيۡهِمۡ അവരുടെ മേൽ حَفِيظًا സൂക്ഷ്മവീക്ഷകനായി, കാവൽക്കാരനായി إِنۡعَلَيۡكَ നിന്റെ മേൽ ഇല്ല إِلاالۡبَلاغُ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം إِذَاأَذَقۡنَا നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, അനുഭവിപ്പിച്ചാൽ الإِنۡسَانَ മനുഷ്യന് مِنَّارَحۡمَةً നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യവും فَرِحَبِهَا അത്കൊണ്ട് അവൻ ആഹ്ളാദിക്കും, സന്തോഷിക്കും وَإِنۡتُصِبۡهُمۡ അവർക്ക് ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ سَيِّئَةٌ വല്ല തിൻമയും بِمَاقَدَّمَتۡ മുൻചെയ്തത് നിമിത്തം أَيۡدِيهِمۡ അവരുടെ കൈകൾ فَإِنَّالإِنۡسَانَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) മനുഷ്യൻ كَفُورٌ

നന്ദികെട്ടവനായിരിക്കും

لِّلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പെണ്ണുങ്ങളെ [പെൺമക്കളെ] പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ആണുങ്ങളെയും [ആൺമക്കളെയും] പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ആണുങ്ങളെയും, പെണ്ണുങ്ങളെയും ഇണകലർത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വന്ധ്യരുമാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമാകുന്നു.

﴾49﴿ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു مَا يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് يَهَبُ അവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു لِمَنْ يَشَاءُ താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളെ وَيَهَبُ അവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു لِمَنْ يَشَاءُ താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് الذُّكُورَ ആണുങ്ങളെ ﴾50﴿ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അവൻ ഇണയാക്കി (കലർത്തി)ക്കൊടുക്കുന്നു ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ആണുങ്ങളെയും പെണ്ണുങ്ങളെയും وَيَجْعَلُ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ عَقِيمًا വന്ധ്യർ (മക്കളില്ലാത്തവർ) إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ് قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കാതെ അങ്ങേയറ്റം വ്യസനത്തിലും നിരാശയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരെയും, ആൺമക്കൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ കാണുവാൻ മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയും, പെൺമക്കളെക്കൊണ്ട് വലഞ്ഞും, ഒരു ആൺകുട്ടിക്ക്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചും കഴിയുന്നവരെയും കാണാം. ചിലർക്കാവട്ടെ, ആണും പെണ്ണും ഇടകലർന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കുറെ ആൺമക്കൾ ജനിച്ചശേഷം കുറെ പെൺമക്കളായോ, മറിച്ചോ ജനിക്കുന്നു. ഇതിലൊന്നും അവർക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ യാതൊരു കയ്യും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ച്മാത്രം നടക്കുന്നു. ഏതേത് ആളുകൾക്ക് ഏതേത് പ്രകാരത്തിൽ വേണം - അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടാ - എന്നൊക്കെ അവനാണ് അറിയുക. അതങ്ങിനെത്തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവനും അവൻതന്നെ. അവൻ സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണല്ലോ.

﴿51﴾ യാതൊരു മനുഷ്യനോടും തന്നെ, അല്ലാഹു സംസാരിക്കലുണ്ടാകുന്നതല്ല, ബോധനം നൽകലായോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്ത്നിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ച് അദ്ദേഹം അവന്റെ അനുവാദ പ്രകാരം അവനുദ്ദേശിക്കുന്നത് ബോധനം നൽകുകയോ അല്ലാതെ, നിശ്ചയമായും അവൻ ഉന്നതനാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ്.

۞ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِىَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ عَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

﴿51﴾ وَمَا كَانَ ഇല്ല, ഉണ്ടാകുകയില്ല لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യന്നും أَنْ يُكَلِّمَهُ അവനോട് സംസാരിക്കൽ اللهُ അല്ലാഹു إِلَّا وَحْيًا വഹ്‌യ് (ബോധനം) ആയിട്ടല്ലാതെ أَوْ مِنْ وَرَاءِ അല്ലെങ്കിൽ അപ്പുറത്ത് (പിന്നിൽ) നിന്ന് حِجَابٍ ഒരു മറയുടെ أَوْ يُرْسِلَ അല്ലെങ്കിൽ അയക്കുക رَسُولًا ഒരു ദൂതനെ فَيُوحِيَ എന്നിട്ട് ബോധനം നൽകുക بِإِذْنِهِ അവന്റെ അനുമതി (സമ്മത)പ്രകാരം مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് إِنَّهُ عَلِيٌّ നിശ്ചയമായും അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

വഹ്‌യ് (الوَحي) എന്ന വാക്ക് ഭാഷയിൽ വേഗം സൂചന നൽകുക, പതുക്കെ സംസാരിക്കുക, തോന്നിപ്പിക്കുക, സ്വകാര്യമായി അറിയിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി (اوحى ربك الي النحل) ഭൂമിക്ക് വഹ്‌യ് കൊടുത്തു (اوحى لها) എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അത്തരത്തിലുള്ള വഹ്‌യല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഏത് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്.

1) **ബോധനമായിട്ട്:** (وَحْيًا) മനസ്സിൽ വെളിപ്പാടുണ്ടായും, സ്വപ്നംവഴിയും ഇതു സംഭവിക്കുന്നു. എന്റെ മനസ്സിൽ ഊതി (نفث في روعى) എന്നും, എന്റെ മനസ്സിൽ ഇട്ടുതന്ന (القى في روعى) എന്നും, സ്വപ്നത്തിൽ എനിക്ക് കാണിക്കപ്പെട്ടു (أريت في المنام) എന്നുമെല്ലാം നബിചിലപ്പോൾ പറയാറുള്ളതും, സാധാരണമായി ഇൽഹാം (الهام അഥവാ തോന്നിപ്പിക്കൽ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും ഈ ഇനത്തിലെ വഹ്‌യിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി (അ) പുത്രനെ അറുക്കുന്നതായിക്കണ്ട സ്വപ്നവും, പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നബികണ്ടിരുന്നതായി ആയിശാ(റ) പ്രസ്താവിച്ച സ്വപ്നങ്ങളും, മൂസാ നബി(അ)യെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിൽ ഇട്ടേക്കുവാൻ മാതാവിന് വഹ്‌യ് നൽകിയതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. ഹദീഥുകളിൽ ഇതിന് വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. നബിമാരുടെ ഇൽഹാമും സ്വപ്നവും, നബിമാരല്ലാത്തവരുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്. നബിമാരുടേതെല്ലാം തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കും. അവർക്ക് അത് മുഖേന ലഭിക്കുന്ന അറിവ് യാതൊരുവിധ സംശയത്തിനോ, ചാഞ്ചല്യത്തിനോ ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം യഥാർത്ഥവും, സുദൃഢവുമായിരിക്കും.

2) ഒരു മറയുടെ പിന്നിൽ നിന്നുള്ള സംസാരമായിട്ട്: (أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ) മൂസാ നബി (അ)യുമായി അല്ലാഹു സംസാരിച്ചു وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا എന്നുപറഞ്ഞത് ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടതാണ്. സംസാരിക്കുന്ന ആളെ കാണാതെ, സംസാരംമാത്രം കേൾക്കലാണിത്. മൂസാ നബി(അ)ക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഈ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിച്ചതായി അറിയില്ല.

3) ഒരു ദൂതനെ-മലക്കിനെ-അയച്ചു അദ്ദേഹം മുഖേന ബോധനം നൽകൽ: (أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ الخ) നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള വഹ്‌യ് ധാരാളം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)യുടെയും ലൂത്വ് നബി(അ)യുടെയും അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്ന് വർത്തമാനം അറിയിച്ചതും ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടതാകുന്നു. മലക്കുകളുടെ വരവ് ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരൂപത്തിലായെന്നും വരും. മലക്ക്മുഖേന വഹ്‌യ് ലഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: ശുഅറാഅ് 195-ാം വചനത്തിലും, അതിന്റെ വിവരണത്തിലും - മുമ്പ് നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1-ാമത്തെയും, 2-ാമത്തെയും ഇനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനും, ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ആൾക്കുമിടയിൽ മൂന്നാമതൊരു മദ്ധ്യമൻ ഇല്ല. 3-ാമത്തെ ഇനത്തിൽ മലക്കുമുഖാന്തരമാണ് ബോധനം നൽകുന്നത്. ഇത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കോ മറ്റോ ആകാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ജിബ്‌രീലാ(അ)ണ് വഹ്‌യിന്റെ പ്രധാന വാഹകൻ. അദ്ദേഹമാണ് വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ നബിക്ക് വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തങ്ങളെ ഏൽപിച്ച ദൗത്യം അപ്പടി എത്തിക്കുകയല്ലാതെ, അതിൽ യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും, ഭേദഗതിയും വരുത്തുകയില്ലെന്നാണ് فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ (അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ബോധനം നൽകും) എന്ന വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മേൽകണ്ട മൂന്നു വിധത്തിലൂടെയല്ലാതെ, ഈ ഐഹികജീവിതത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു നേരിട്ടുള്ള ബോധനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനും. അത് സ്വീകരിക്കുവാനും മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നും, ഇങ്ങിനെയുള്ള മാർഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവികസന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്ക് ജീവനം നൽകുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ചെയ്യുന്ന യുക്തിമത്തായ ഒരു കാര്യമാണെന്നും ആയത്തിന്റെ അവസാനവാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതെ, നിശ്ചയമായും അവൻ വളരെ ഉന്നതനും, യുക്തിമാനും തന്നെ (إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ) അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ

52 അപ്രകാരംതന്നെ, നമ്മുടെ കല്പനയാൽ നിനക്ക് ഒരു (മഹത്തായ) ആത്മാവിനെ [ക്വുർആനെ] നാം വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. കിതാബ് [വേദഗ്രന്ഥം] ആകട്ടെ, ഈമാൻ സത്യവിശ്വാസം ആകട്ടെ, എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയുമായിരുന്നില്ല എങ്കിലും, അതിനെ നാം ഒരു പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അത് മൂലം നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം മാർഗ

وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

ദർശനം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും നീയുംതന്നെ, നേരെ(ചൊവ്വാ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു.

صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ അതായത്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും യാതൊരുവന്നുള്ളതാണോ ആ അല്ലാഹുവിന്റെ പാത(യിലേക്ക്). അല്ലാ! (അറിയുക) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ പരിണമിക്കുന്നത്.

﴾52﴿ وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരംതന്നെ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ നിനക്ക് നാം വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു رُوحًا ഒരു ആത്മാവിനെ مِنْ أَمْرِنَا നമ്മുടെ കല്പനയാൽ مَا كُنْتَ تَدْرِي നീ അറിയുമായിരുന്നില്ല مَا الْكِتَابُ വേദഗ്രന്ഥമെന്താണെന്ന് وَلَا الْإِيمَانُ സത്യവിശ്വാസവും (എന്താണെന്ന്)ഇല്ല وَلَـٰكِنْ جَعَلْنَاهُ എങ്കിലും അതിനെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം نَهْدِي بِهِ അത്മൂലം നാം മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നു مَنْ نَشَاءُ നാമുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് وَإِنَّكَ لَتَهْدِي നീയും തന്നെ മാർഗദർശനം നൽകുന്നു إِلَىٰ صِرَاطٍ ഒരു പാതയിലേക്ക് مُسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ ﴾53﴿ صِرَاطِ اللَّهِ അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ പാത الَّذِي യാതൊരുവനായ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ അവന്നാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ تَصِيرُ ആയിത്തീരുന്നത്, പരിണമിക്കുന്നത് الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു മാർഗേണയാണ് നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു ഈ ക്വുർആനാകുന്ന ഗ്രന്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ശരീരം ജീവിക്കുവാൻ ആത്മാവെന്നപോലെ, ആത്മാവിന്റെ ജീവനായിട്ടാണ് ആ ഗ്രന്ഥം നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്ന് ജീവൻ അഥവാ ആത്മാവ് (رُوح) എന്ന് പറയാം.ശാശ്വത വിജയത്തിനും, സാക്ഷാൽ മോക്ഷത്തിനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതാകകൊണ്ട് അത് പ്രകാശവും (نور) ആകുന്നു. സൻമാർഗത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം കാട്ടി മാർഗദർശനം നൽകുകയാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിലേക്ക് തന്നെയാണ് നബിﷺക്ഷണിക്കുന്നതും.

നബിﷺക്ക് വേദഗ്രന്ഥം എന്താണെന്നും, സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്നും അറിയുമായിരുന്നില്ല (مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ) എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. പ്രവാചകത്വം (നുബുവ്വത്ത്) ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തിരുമേനിക്ക് ഈ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പറയത്തക്ക അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, വഹ്‌യ് ലഭിച്ചുതുടങ്ങിയതോടെയാണ് അവയെപ്പറ്റി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നബിﷺക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ മാത്രം അത് കിട്ടിയതാണ് എന്ന് (وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ)

(الْكِتَابُ الخ) സൂ: ക്വസ്വസ്വ് 86-ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വത്തിന് മുമ്പ് നബി ഹിറാമലാ ഗുഹയിൽ, ലോകത്തിന് മാർഗദർശനം ചെയ്‌വാനുള്ള ഒരു പ്രകാശത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും അന്വേഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെയിരിക്കെ ആ തേടിയ പ്രകാശം ലഭിച്ചുവെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് കടകവിരുദ്ധമായതാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ പ്രസ്താവനയെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിനുതന്നെ കളങ്കം ചാർത്തുന്നതുമാകുന്നു. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ക്വസ്വസ്വിൽ വെച്ച് നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു)

ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി ആയിശാ(റ)യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം : റസൂൽ തിരുമേനിക്ക് ആദ്യമായി വഹ്‌യ് തുടങ്ങിയത് യഥാർത്ഥ സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടുത്തേക്ക് ഏകാന്തമായിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടം തോന്നി. അങ്ങിനെ, അവിടുന്ന് ഹിറാ ഗുഹയിൽ ചെന്ന് ചില നാളുകൾ ആരാധനയിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ച് ദിവസത്തിനുശേഷം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് വീണ്ടും ചില നാളുകൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുപോകും. അങ്ങിനെയിരിക്കെ മലക്ക് വന്നു... അപ്പോൾ ആദ്യം വഹ്‌യ് തുടങ്ങിയത് സ്വപ്നങ്ങളായിട്ടാണെന്നും, ഹിറാ ഗുഹയിലെ ഏകാന്തവാസം സ്വസ്ഥമായ ആരാധനക്ക്‌വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു ദിവസം പെട്ടന്നാണ് മലക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. എനി മലക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴാകട്ടെ, താൻ തേടിയും പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ലഭിച്ച പ്രതീതിയല്ല അവിടെ സംഭവിച്ചത്. അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന ആ വെളിപാട്മൂലം തിരുമേനിക്ക് വലിയ ഭയപ്പാടും നടുക്കവുമാണുണ്ടായത്.

ഒരു പ്രവാചകന് പ്രവാചകത്വം, ദിവ്യദൗത്യവും നൽകിയതിന്റെ രൂപം മൂസാ നബി (അ)യുടേതു മാത്രമേ ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ഒരു കൊലപാതകത്തിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് ഭയന്ന് നാടുവിട്ടുപോയി, കുറെ കൊല്ലത്തോളം ആടുകളെ മേക്കുന്ന ഒരു ഇടയനായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം, ഭാര്യയുമായി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ ഇരുട്ടിലും തണുപ്പിലും പെട്ട്, വഴി അറിയാതെയും കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ-ത്വൂർ വനാന്തരങ്ങളിൽ വെച്ച് പെട്ടെന്നാണല്ലോ ഒരു തീ ദർശിച്ചതും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സംസാരം കേട്ടതും, വഹ്‌യ് ലഭിച്ചതും. ഇവിടെയും ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെയോ, ആഗ്രഹത്തിന്റെയോ, പ്രയത്നത്തിന്റെയോ ഫലമായി ലഭിച്ചതായിരുന്നില്ല അത്. അതെ, പ്രവാചകത്വവും, വഹ്‌യും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ അനുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കു മാത്രം, സിദ്ധിക്കുന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യമത്രെ. സൂ: ക്വസ്വസ്വിലെ ആയത്ത് ഒന്നുകൂടി നമുക്ക് ഇവിടെ ഓർമിക്കാം وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ - القصص : ٨٦ 'നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കിട്ടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല-ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ അത് ആകയാൽ നീ, നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾക്ക് പിൻതുണ നല്കുന്നവനായിരിക്കരുത്'.

വഹ്‌യിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാരംഭിച്ച ഈ അദ്ധ്യായം അതിന്റെ വിവരണത്തോട്കൂടിത്തന്നെ സമാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

﴿قل فلله الحجة البالغة – وله الحمد والمنة﴾